

VEERTIENDAAGS
TIJDSCHRIFT.

JAARGANG: 7
NR. 1

REDAKTIE &
ADMINISTRATIE

V.U. Pol Heydens
't Stuc Van Even
straat 2D 3000
Leuven

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

KINE-STUDENTEN ONTEVREDEN

VRANCKEN MOEDWILLIG

Een spook waart rond in de regionen van 't sportkot. Mevrouw M. Vrancken, docent aan het departement motorische revalidatie en kinesitherapie, is de verpersoonlijking geworden van een onderwijs als bijprodukt.

Een en ander heeft ertoe geleid dat de studenten spontaan tot actie zijn overgegaan.

De meest spectaculaire in een hele reeks was een prikactie bij de opening van het academiejaar (foto), die echter gesmoord werd in het voetgetrappel en de gezangen van de aanwezige professoren. Een uitgebreid relaas, met feiten en achtergronden vindt u op de regionale bladzijde.

STUDENTEN

OFFENSIEF

Op een onbeschaamde manier tegt zij de populatie van eerste lic. kine met haar les- en evaluatiesysteem.

De prikactie van de ILO-studenten. Op de voorgrond slierten WC-papier.

WAAR ?

Agenda : p. 12
Opening
Academiejaar :
p. 6-7-8-9
Kernenergie :
p. 3-5
Franse uniefs
p. 4-5
Studiebeurs :
p. 4-5
Kultuur :
p. 11
Redactioneel :
p. 2
Cartoon :
p. 2.

OPENING ACAD. JAAR

CENSUUR !!

Maandag, 6 oktober, waren baret en toga van stal. De profren, voor de gelegenheid 'togati' genoemd, begaven zich na de traditionele eucharistieviering in gesloten gelid naar de Grote Aula. Academische Overheid, wetenschappelijk personeel en studenten luchtten er hun grieven en verlangens. Een koperensemble zorgde voor de 'passende' divertimenti. Kortom, op het eerste gezicht geen schokkende gebeurtenis. Ware het niet van een incident waar het 'academisch personeel' de aanwezigen op vergastte.

STUDENTENSPEECH

In zijn rede hekelde Karel Meeganck, voorzitter van sociale raad en woordvoerder van de A.S.R., vooral de op til zijnde besparingen. Besparingen, die alle geleidingen in onze maatschappij treffen. Niet altijd op een even rechtvaardige wijze evenwel!

Dit werd dan ook onverbloemd in de studentenspeech aan de kaak gesteld: zo vergeleek K. Meeganck het inkomen van de leden van het academisch personeel met dat van een alleenstaande steuntrekker van het O.C.M.W. Hierop verlieten een aantal professoren en bovendien ook CVP-volksvertegenwoordiger De Vlies en minister Geens uit protest de Aula. Op een zeer opbouwende manier suggereerde de studentenverte-

genwoordiger hierop een aantal mogelijkheden tot besparingen aan onze eigen universiteit. Hij kloeg met name de verspillingen ten gevolge van prestigeprojecten aan.

ACADEMISCH ???

Enkele professoren meenden hierop met de voetjes te moeten trappelen. Het hele profrenkorps viel in en aldus werd de studentenvertegenwoordiger het spreken onmogelijk gemaakt. Onder een zo grote druk van zijn kollega's, brak rektor De Somer de studentenspeech af, verklaarde het academisch jaar voor geopend en liet de Vlaamse Leeuw aanheffen. Alle protest ging verloren in het hoorgeschal. Ook de actie van de studenten van kinesitherapie, i.v.m. het doceer- en evaluatiegedrag van prof. M. Vrancken, ging door het goed georchestreerde optreden van de rektor de mist in. Het is de eerste maal dat de studenten op een dergelijke, zeer grove manier het woord wordt ontnomen op een officiële opening.

Eén van de professoren die reeds direkt na de aanhef van de studententoespraak de zaal verlaten.

REDACTIONEEL

Het Universitair Harmonie Orkest is voor rector De Somer een symbool. Het weerspiegelt "een vrij gekozen samenwerking, waarin mensen en instrumenten zich afstemmen op elkaar". Op dezelfde manier is de plechtige openingszitting bedoeld als een symbool van de universitaire eenheid en rust, de afwezigheid van spanningen. Het is de eerste in een reeks van vergaderingen die alle datzelfde doel nastreven. Concertatie en harmonie staan centraal op de Akademische Raad, de Fakulteitsraden, de P.O.C.'s. De inhoud van deze vergaderingen is minder belangrijk dan hun esthetische bestaan.

Het is hypokriet de universiteit te beschrijven als een oase van rust. De belangen van de studenten worden door het professoraat veronachtzaamd. De Somer komt daar openlijk voor uit waar hij ons onderwijs secundair acht tegenover het onderzoek en elitarisme verkiest boven democratisering.

Conflicten zijn helaas waarschijnlijk wanneer een beperkte groep alle zeggingschap - op welk gebied dan ook - aan zich trekt en de belangen van andere groepen verwaarloost. De studentenvertegenwoordigers staan voor een harde taak. Naargelang zij zich door studie en bezinning beter voorbereiden op de verdere gang van onze sociale verworvenheden en van de kwaliteit van ons onderwijs in raden, die eigenlijk alleen als symbool van eensgezindheid zijn bedoeld, zullen ze vaststellen dat de geprivilegieerde academici meer en meer naar de brute macht zullen grijpen om ons onmondig te houden. De beleidsparticipatie van de studenten is een vrucht die na 12 jaar rijpen wel degelijk rot is geworden.

Enkel een stevige bereidheid van de studentenvertegenwoordigers om hun achterban in de jaren te informeren en te emanciperen zal hen van voldoende ruggeleuning verzekeren om stand te houden in de confrontaties, die ongetwijfeld zullen volgen. Daarom behoeven zij onze actieve solidariteit.

Het academisch jaar begon met een rel. Veel eerder dan een harmonie-orkest is een rel het symbool van de huidige toestand, die een overgang is naar een nieuwe universitaire gemeenschap, waarin men zich niet langer afstemt op de belangen van één enkele groep.

HAD U DIT EERDER GEWETEN ...

....was u elders gaan studeren

De academische raad is het hoogste beleidsorgaan aan onze universiteit, waarin ook 4 studentenvertegenwoordigers zitting hebben - in de raad van beheer en het bureau Academische Raad komen wij zelfs helemaal niet aan de bak. Groot was onze verbazing toen we erachter kwamen dat er zoiets bestaat als vergoeding hogere functies. En...precies...! Hogere functies is hier synoniem met lid van de A.R. Ons geluk was echter van zeer korte duur. Immers bleek dat van deze vergoeding nooit sprake was geweest, dat, via de studentenvertegenwoordigers, de A.S.R. hier ook nooit ofte nimmer een schijntje van heeft gezien. Het betreft hier dus een voorrecht, een privilege, voorbehouden aan die gezagsdragers die zichzelf tot in de A.R. geschopt hebben. De peulschil waar we het over hebben, bedraagt de ronde som van 155.833 fr. per persoon, of omgerekend, 14.166 per persoon per zitting. Een royale vergoeding voor mensen die reeds uit hoofde van hun functie uitzonderlijk geremuneerd worden! Bovendien gaan de zittingen van Academische raad gepaard met een eteest in de ons al-

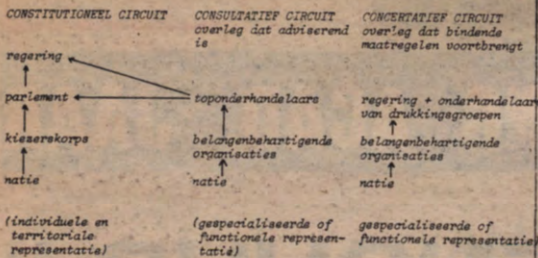
ten welbekende Faculty Club, een stulp gelegen aan de rand van het groot gebied. Wat deze Breughelianaanse bedoening aan student en belastingbetaler kost zullen we je besparen. Interessanter is wat het over-eindhouden van deze optrek in zijn huidige functie aan extra's met zich meebrengt. Kot gezegd: vorig jaar een last van 6.000.000 fr. ten laste van het niet geffectueerd patrimonium. De inkomsten van het N.A. patrimonium komen voor 1/3 uit interesten, voor 2/3 uit de inschrijvingsgelden die wij allemaal kortgeleden weer neergedokt hebben. Reken zelf maar na: 2/3 van 6.000.000 is 4 miljoen! Joost, student aan de KUL, heeft dus vorig jaar een dikke 200fr neergegeld voor federeen aan onze Alma Mater die zich liet afschrikken door het Alma-voer. Voor onderzoek is er uiteraard wel te weinig geld beschikbaar. De unief moet uiteraard zijn heil dus niet verwachten van haar pedagogische taak, nietwaar Rector De Somer? Proffen zijn immers niet in de eerste plaats leraars, zelfs niet van een hoger niveau.

Frans Smeets

PARALLELE BESLUITVORMINGSCIRCUITS

vervolg van blz 1

planteerd" op andere (lagere) structuren, bv een unief.

Wat de besluitvorming binnen bv de unief betreft wilde Luc huysse het volgende kwijt: ten eerste de vaststelling dat bepaalde groepen in dgl. organisatie haar een uit de politieke sfeer overgenomen model hebben opgedragen. O.w.v. het failliet van de parlementaire democratie als O.w.v. de "schaalverandering" (en o.w.v. het failliet van de parlementaire democratie als dusdanig) werkt zelfs niet. Ten tweede: zelfs zo het model van de parlementaire democratie zonder meer op de unief worden toegepast, dan nog krijg je gelijkaardige machtsverschuivingen als in de Belgische politiek ("hoe democratischer het Parlement verkozen werd, hoe meer de macht verschoof"). Machtsverschuivingen in een dgl. systeem tenslotte zouden nauw samenhangen met onze hooggeïndustrialiseerde samenleving als dusdanig.

Huysse's benadering van deze problematiek is vooral BESCHRIJVEND: hoe functioneren in feite de (al dan niet democratische) besluitvormingsmechanismen in onze samenleving.

Een tweede restrictie: welke is de politieke besluitvorming op macro-schaal (beslissingen genomen op het niveau van de staat, de nationale economie).

Waarom deze tweede restrictie? Omdat de besluitvorming in lagere échelons (unief of gemeente; binnen een gezin of studentenvereniging) via andere mechanismen en met andere opvattingen over democratie tot stand komt. Huysse stelt vast dat sedert 1900 de belangrijkste beslissingen i.v.m. onderwijs, cultuur, karitas en gezondheidszorg genomen worden door twee grote zuilen (liberalen en katholieken) buiten het parlement om (dat enkel nog als bankier via begrotingswetten of als "notaris" de genomen beslissingen accepteert.)

Terecht spreekt men bv. van "de 2 ministeries van onderwijs".

Ongeveer hetzelfde gaat op voor belangrijke economische dossiers (het staaldossier bv.) ook hier komen de beslissingen tot stand niet alleen in het grondwettelijke parlement (Kamer en Senaat) maar in het parallelle besluitvormingscircuit zoals dat wordt beheerd door de sociale partners (onder regeringstoezicht).

Huysse ONTWAART EEN DUBBELE GRONDSLAG VOOR DIT MACHTEN-FUNCTIEVERLIES VAN HET PARLEMENT. Ten eerste het element van stabilisatie: dgl. "subcontracting" schuift de delikaatste materies af naar de machtsblokken toe.

Ten tweede een schaalverandering binnen het economische stelsel zelf: de machtsverschuiving van resp. aandeelhouders naar resp. raad van beheer en naar de managers is vergelijkbaar met de politieke besluitvormingsverschuiving van parlement over regering naar de vertegenwoordigers van de Werkgevers- en Werknemersorganisaties.

Zoals al eerder gesteld mag dit mechanisme (& haar evolutie) niet zomaar worden "getrans-

RISICO'S VAN EEN RISICOANALYSE

Als de warmte van de tengevolge van de kernenergie-controverse opgeheits-gemoederen efficiënt gekanaliseerd en opgeslagen was, zou het energieprobleem zelf al voor een groot gedeelte opgelost zijn. Ofschoon de Duitse "Grünen", voortgekomen uit de anti-kernbeweging, aan de rand van het politiek bankroet staan gaat het hier toch om de grootste massa-beweging uit de jaren zeventig. Plogoff, Chooz en Garleben waren in dit opzicht de hoogtepunten. Ook de voorstanders laten zich echter niet onbetuigd, zij het (voorlopig?) minder op straat. Zo verscheen begin maart van dit jaar een lijvig rapport van een zestal proffen van toegepaste wetenschappen (KUL) waarin deze vanuit hun discipline het licht op groen zetten voor kernenergie. Reden om, naar aanleiding van de anti-kernbetoging van 25 oktober te Mol hun argumenten eens te bekijken en heel hun studie in een ruimer politiek kader te plaatsen.

RISKANTE GULZIGHEID

Uit internationale rapporten inzake energieverbruik blijkt overduidelijk: ook in dit opzicht leven we boen onze stand Noord-Amerika en West-Europa consumeren samen meer dan de helft van de wereldenergie, terwijl ze slechts 1/3 produceren. De Belg is na zijn ochtendgymnastiek blijkbaar zo vermoeid dat hij niet meer in staat is zijn tanden zonder zijn elektrische tandenpoetsers te borstelen. Resultaat: In 1979 (het was toen reeds economische crisis) nam in België, in vergelijking met 1978, de energieconsumptie met 6,1 % toe. In maatschappelijke enquête geeft hij openlijk toe dat hij niet zinnens is, in zijn levenswijze energiebesparende correcties in te bouwen. Tegen een dergelijke achtergrond moet eind dit jaar het reeds jaren beloofde energie-debat doorgaan. "Op welke manier zullen we in de toekomst de vraag naar energie voldoen?" Op deze vraag dienen onze politici een antwoord te formuleren. Het is echter duidelijk dat dit veel meer inhoudt dan het opteren voor deze of gene energiebron. Fundamenteel gaat het hier om de vraag welke maatschappij we ons voor de toekomst voorhouden. Indien studenten binnenkort slechts gelukkig zijn als ze met elektrische stylo's kunnen schrijven, dan rest er de beleidsmensen niet veel meer dan de nucleaire parken als paddestoelen uit de grond te laten rijzen. Men moet hierbij wel in het achterhoofd houden dat dit "elektrisch geschreven spreekje" niet ten eeuwigden dage kan blijven duren. De Prigwasch-conferentie heeft in dit verband namelijk bevestigd dat, indien we onze leefgewoonten niet wijzigen, de ecologische limiet zo rond 2020 bereikt is. Chemische en warmtepollutie hebben er tegen die tijd voor gezorgd dat de dampkring niet langer leven kan garanderen. Het is dan ook snel duidelijk dat de zich op het strikt technische vlak bewegende informatie van de proffen van T.W. misschien een noodzakelijke, maar zeker geen voldoende basis biedt voor een discussie over 's lands energiepolitiek. De evidentie echter waarmee ze bepaalde stellingen verkondigen roept toch een aantal bedenkingen op. Van daar de rest van het artikel.

INFORMATIE, GEEN INDOKRINATIE

De professoren van T.W. stellen in hun rapport dat het grote publiek vaak onvoldoende of zelfs verkeerd geïnformeerd is of volledig onwetend nopens een aantal belangrijke aspecten van de kernenergieproblematiek. Akkoord maar anderzijds kunnen deze men-

Garleben. De ontruiming van het anti-atoom-dorp.

In hun rapport gaan de professoren uitgebreid in op de risico-analyse van Inhaber. Van de talrijke kritieken die deze studie op het wetenschappelijk discussieforum te verduren had wordt geen melding gemaakt. We geven eerst de conclusie, daarna de kritieken. "Voor de elf systemen die hij op die manier onderzoekt kwam Inhaber tot de conclusie dat het risico van de niet-konventionele energieproductiesystemen (zonne-energie, wind-energie) van dezelfde orde-grootte was als kolën en die, terwijl kernenergie en gas ongeveer honderd maal veiliger waren." (p II, 9 van het rapport) Dit citaat leent zich zeer goed om aan te tonen hoe de resultaten van een risicoanalyse bepaald worden door de door de onderzoeker aangehangen, maar daarom niet gekspliciteerde vooronderstellingen. Dr. Inhaber ging uit van de -juiste- veronderstelling, dat bij het vergelijken van de risico's van de verschillende technieken voor energie-opwekking niet alleen de risico's van de installaties zelf moeten worden bekeken, maar ook die van de productieprocessen waaruit ze zijn ontstaan. Een zonnepaneel bestaat meestal uit ijzer, en de risico's van de ijzerproductie moeten in de risico's van zonneenergie worden ingekalkuleerd, vanaf het winnen van de grondstof tot en met de fabricage van het eindproduct. De ijzerproductie veronderstelt steenkool, wat ook risico's meebrengt. Nog belangrijker voor Inhabers uitkomst was echter zijn veronderstelling dat zonne- en windenergie in tijden van windstilte of be-

wolking moet worden aangevuld met andere energiebronnen. Hiervoor nam hij opnieuw steenkool. Het was voornamelijk deze steenkool die verantwoordelijk was voor het overgrote deel van de risico's van zonneenergie. Dit ter illustratie van het belang van de veronderstellingen voor de bekomen resultaten. Het feit dat steenkool in deze risicoanalyse zo gunstig uit de bus kwam, is de reden van de zware kritiek die deze studie binnen het wetenschappelijk forum heeft ondergaan. De grootste gevaren bij steenkoolwinning bestaan uit het instorten van de mijn, en het inademen van stof door de mijnwerkers, wat tot "stoflongen" leidt. De laatste jaren zijn hiertegen de nodige maatregelen genomen. Nieuwe mijnen hebben een aanzienlijk kleinere kans op instorting, door allerlei maatregelen wordt bovendien het stofgehalte in de mijn voortdurend naar omlaag gehaald. Huidren, die in Science kritiek uitbracht op Inhabers studie, signaleert dat Inhaber cijfers voor de stofbelasting van mijnwerkers had gebruikt die verouderd waren en zelfs onmetig onder de geldende normen.

Referenties:
Academische Tijdingen
14.03.80; 25.04.80; 23.05.80
NRC-Handelsblad
04.06.80; 12.09.80
Haagse Post
24.11.79
Groene Amsterdammer
10.09.80; 14.05.80
Knack
25.06.80; 02.07.80
Rapport van 6 professoren van TW uitgegeven door de dienst Pers en Voorlichting KULeuven
03.03.80

sen niet ontkennen dat een aantal potentiële informatieverschaffers - ik denk hier aan de elektriciteitsmaatschappijen die de reeds gebouwde en nog te bouwen kerncentrales onder hun beheer hebben - alles in het werk stelden om dit zo te houden. Zo poogden deze maatschappijen in juni jl. De voetbal-liefhebber voor kernenergie te winnen door in bladzijdegrote advertenties te stellen dat het meerverbruik dat de T.V.-uitzending van de Europese voetbalfinale met zich meebrengt, in de toekomst enkel met kernenergie kan gedekt worden. Van informatie gesproken!!! Ook de professoren vermelden geen in het artikel in A.T. - het artikel is een bondige samenvatting van hun uitgebreid rapport (1 blz. van 100blz?) - waar de geïnteresseerde voor het volledig rapport terecht kan. Als je een informatieleemte wil opvullen moet je wel voor zorgen dat je produkt aan man geraakt.

KERNENERGIE IS NIET GEVAARLIJK.

In hun artikel stellen de professoren dat alle ernstige berekeningen en ook de ervaringen

mechanismen van de 2 meest ernstige ongevallen met kernreactoren (Three Miles Island '79 en Browns Ferry, '75) niet aan. Welk geloof kan dan aan dergelijke beweringen nog gehecht worden?

Zoals de professoren in hun rapport terecht stellen, moeten bij het bepalen van de veiligheid van een onderneming twee factoren in rekening worden gebracht: de kans dat er iets misloopt én de ernst van dat mislopen. M.b.t. de eerste factor zijn het inderdaad de nucleaire technologie, zoals de auteurs van het rapport, die hier met kundigheid spreken. Wanneer zij dezelfde deskundigheid zouden claimen i.v.m. de tweede factor, nl. de ernst van dat mislopen, gaan ze hun boekje te buiten. Of om het met Bert Overlaet (AT 25 april '80) te zeggen: "Op het gebied van psychologische, sociale en economische factoren acht ik de werkgroep niet bevoegd." (cfr. de kader: "Wie is hier wel bevoegd?") Binnen de risico-analyse, de wetenschap die zich bezighoudt met het voorkomen en de gevolgen van risico's gaat men de laatste jaren nu juist meer gewicht toekennen aan deze tweede factor. Zo stellen een aantal auteurs voor de traditionele formule: risico = kans x effect te vervangen door risico = kans x effect'. Zelfs een dergelijk zwaarder effect toekennen aan het effect is ons inziens onvoldoende. De gevolgen van een ramp met kernenergie zijn zo fundamenteel verschillend vanzinnig, klassieke rampen, dat vergelijken onmogelijk is. Zo zal de meest zware ramp met een LNG-terminal nooit laat-somatische effecten of veranderingen in het nageslacht veroorzaken; Of zoals Erik van der Hoeven het stelt: "Wanneer rampen de mogelijkheid in zich bergen van dodelijke ziektes, die zich nog na jaren kunnen openbaren, en die zelfs in onze kinderen en kleinkinderen tot uitdrukking kunnen komen dan overschrijden deze rampen van wat mensen aankunnen. Een risico-analyse die meent dat de gevolgen van zulke rampen eenvoudig kwantitatief kunnen vergeleken worden met verkeersongelukken en hartaanvallen, bewijst daarmee haar onwetenschappelijkheid. Op grond van zulke simplificaties mag de wetenschapsman niets konkluderen en de politicus niets besluiten." (NRC, 4 juli '80)

AFVAL... WERP MAAR IN DE VUILNISBAK

Bij de bespreking van het afvalprobleem moet een onderscheid gemaakt worden tussen enerzijds afval dat uit de kerncentrale komt en anderzijds afval dat resulteert uit de extractie. Over het eerste rapporteren de professoren vrij uitvoerig. Het tweede vermelden ze slechts terloops.

Eén ton uraniumts bevat namelijk slechts twee ons bruikbaar uranium. De rest verlaat als radioactieve "modder" de fabriek en wordt in grote vijvers opgeslagen om te drogen. Deze "modder" behoudt echter 85% van zijn straling. Het is het uit deze modder ontsnappende Radon-gas dat langkernige veroorzaakt. (cfr. kernenergie... nog goedkoop) Volgens een studie van het Amerikaanse ministerie van energievoorziening verhoogt het erfafval de kans op langkernige voor de omwonenden met een factor 100. De "American Physical Association" ziet in de radio-

vervolg blz. 5

Worden de omwonenden geïnformeerd?

FRANSE UNIEFS

Prof. Macciocchi. Wil de regering linkse radicalen van de universiteiten weg?

ALICE IS MIS

In de maanden augustus en september heeft men op het Franse ministerie van universiteiten niet stilgezeten. De minister, Alice Saunier-Seïté, is erg in de weer geweest om de universiteiten van Frankrijk in een nieuw kleedje te steken. Dat dit kleedje wel eens op een keurslijf wil gaan lijken, heeft heel wat studenten niet onberoerd gelaten.

In "Le monde" van augustus en september kon je met de regelmaat van de klok vernemen aan welke universiteiten welke cursussen er tijdens het volgende academiejaar kunnen gevolgd worden. Voor eef buitenstaander is dit op zichzelf al een bevreemdend feit. Alsof in de Standaard zou verschijnen dat je in 80-81 filosofie enkel in Brussel kan studeren en Geneeskunde alleen in Leuven. In Frankrijk ligt de zaak wel enigszins anders omdat er veel meer universiteiten zijn, zodat de differentiatie niet zo radicaal moet gezien worden. Toch heeft deze lijst voor enige opschudding gezorgd. Universiteiten die nu al jaren een bepaalde faculteit of graad onder hun hoede hadden, moeten daar nu plotseling van afzien, omdat de minister deze opleidingsaan een andere universiteit heeft toegewezen. In Amiens bv. mag er geen licentie filosofie meer gegeven worden, zodat de stu-

denten die daarvoor wilden inschrijven, moeten uitzien naar een andere universiteit. Het gevolg is dat sommige studenten zullen gedwongen zijn om naar een heel andere stad te verhuizen, waar ze de gekozen richting nog wel uitkunnen, tenminste voor zover de inschrijvingstermijn nog niet afgelopen zou zijn, zodat ze afgevoerd geld nergens nog te recht kunnen. Dat deze maatregel een gunstig effect heeft op het aantal studenten (en dus ook op de uitgaven van het ministerie -subsidies per student) hoeft zeker geen betoog...

Trouwens, het lijkt erop dat de vermindering van het aantal studenten de hoofdbekommernis is geweest van mevrouw Saunier en haar collega van binnenlandse zaken Bonnet-Imbert.

Illustratief hiervoor zijn de maatregelen die genomen werden door B.I. tegen het aantal bui-

tenlandse studenten. Het binnenstromen van buitenlandse studenten wordt zoveel mogelijk afgeremd, en studenten die al in Frankrijk verbleven worden zoveel mogelijk gepest om hen buiten te krijgen. Een eerste besluit in die zin is dat deze studenten enkel dan in Frankrijk mogen blijven, als ze het vorige jaar met vrucht hebben afgelegd. Dit criterium is vermond onder de hoofding "bekwaamheid". Dat bekwaamheid een ruim interpretabel begrip is, maakt het voor het selectiecomité niet moeilijk om ongewenste individuen buiten te houden. Als deze studenten dan hun bekwaamheid hebben bewezen is nog alle leed niet geleden. Nu moeten ze voor een test meemaken, waaruit zou blijken of hun kennis van de zoete Franse taal wel voldoende is, om aan een Franse universiteit te kunnen studeren. Ook hier kan er subjectief worden opgetreden. Een bijkomende maatregel is ook dat studenten die aan een unief in hun vaderland kunnen worden afgelegd, niet in Frankrijk mogen gevolgd worden. Dat deze maatregelen allemaal in het nadeel zijn van buitenlandse studenten die min of meer uit hun vaderland zijn moeten vluchten voor het heersende regime of die in Frankrijk willen studeren omdat de opleiding adequater is dan in hun eigen land, schijnt de

Franse regering te ontgaan en haar niet te kunnen vermurwen.

Ook nu echter is er nog geen moete toekomst weggelegd voor deze studenten. Vaak worden ze zonder hun medeweten aangewezen op een bepaalde universiteit die helemaal niet de universiteit van hun keuze is. Hierdoor komen ze soms in moeilijke papieren te zitten met de immigratiediensten, omdat ze er geen kennis hebben wonen, noch zelf een verblijf hebben zodat ze niet voldoen aan de eisen van de immigratie, zodat hun verblijfsvergunning niet kan verlengd worden.

Dat ze daarbij ook nog eens aan een kleinere en beter controleerbare unief terecht komen, maakt het voor de Franse regering wel gemakkelijker om hen in de gaten te houden.

Nu blijkt al dat er ongeveer zo'n 5000 inschrijvingen minder zijn dan vorig jaar -van buitenlandse studenten alleen maar, zodat de bezuinigingspolitiek van Saunier wel vrucht schijnt af te werpen. Waarschijnlijk zal ook het aantal Franse studenten verminderen, zodat er even gemakkelijk een aantal docenten kunnen gemist worden.

Hiervan is onder andere de Italiaanse prof Macciocchi het slachtoffer geworden. Volgens mevrouw Saunier kan een docent geen twee functies kumulieren en ze toch alletwee adekwaat vervullen. Macciocchi, die tijdens de Europese verkiezingen verkozen werd als lid van het Europese parlement kan die functie niet tegelijkertijd uitoefenen met een leerstoel aan de universiteit van Vincennes. Het merkwaardige aan de redenering van Saunier is wel dat dit enkel opgaat voor het kumulieren van Franse salarissen. Nu is Macciocchi wel docent aan een Franse universiteit, maar geen Europees parlementslid voor Frankrijk, wel voor Italië. Ze heeft in Frankrijk dus slechts één wedde, zodat strikt genomen de wet niet op haar geval kan toegepast worden. Een tweede opmerking is dat deze wet niet opgaat voor hoofddocenten, maar wel voor docenten.

Mevrouw Macciocchi, doe alle bekwaamheid voor een hoofdtitel heeft bewezen heeft desondanks nooit kunnen bekomen dat ze zulke titel heeft kunnen verkrijgen, zodat hier de vraag rijst in hoeverre het niet een diskriminatie van buitenlandse profen is die mevrouw Saunier ertoe heeft aangezet op Macciocchi te ontslaan.

Om het radikalisme aan de Franse universiteiten nog verder af te breken en in feite de verworvenheden van Mei 68 terug ongedaan te maken, gaat de minister van universiteiten nog verder.

Te Vincennes werd de in '68 opgerichte universiteit (die zeer) progressief gericht was op een alternatieve vorm van universitair onderwijs met de grond gelijk gemaakt en gedwongen te vertrekken naar een

andere voorstad van Parijs, Saint-Denis. Dat deze afbraak niet zonder bijbedoelingen was blijkt wel uit het feit dat de gebouwen die uit prefab waren opgetrokken en als dusdanig vrijwel volledig gedemonteerd, zodat ze eventueel tot huizen konden worden omgebouwd gewoon werden omgehaald, zodat hierdoor heel wat bruikbaar materiaal verloren ging. Het lijkt wel een overhaaste afbraak temeer daar er nu gepatrouilleerd wordt door bewakers en honden om "nieuwsgierigen" weg te houden... In verband met deze afbraak spreekt "Le Monde" van een "vandalisme administratief".

De verhuis naar Saint-Denis heeft trouwens nog verdere gevolgen. De gebouwen die in Saint-Denis ter beschikking worden gesteld voldoen helemaal niet aan het soort onderwijs dat er te Vincennes gegeven werd. Verder is de beschikbare ruimte veel kleiner dan in Vincennes zodat opnieuw de vraag rijst of het de minister te doen was bepaalde strekkingen aan de unief te boycotten dan wel om vernieuwend in de juiste zin van het woord te werk te gaan.

Daarom even de motieven van Saunier-Seïté op een rijtje zetten. Eerst en vooral is er de opmerking dat teveel profen en docenten hun vak als het belangrijkste en meest onmisbare vak van de faculteit beschouwen. Dat mag niet. Deze diploma's zijn vaak zo gespecialiseerd dat ze een eenvoudige diploma in de weg staan. En daar moet naar gestreefd worden: een diploma waardoor iedereen gelijk wordt en niemand gespecialiseerd. Verder moeten de kleinere universiteiten beter beschermd worden tegenover de grotere en er mee kunnen concurreren wat het diploma betreft. De criteria die een rol gespeeld hebben in de toekenning van bepaalde vakken zijn dan o.m. de aanwezigheid van professoren en versiers aan een bepaalde universiteit, de streekgebondenheid van de unief (hierbij werd rekening gehouden met de economische en culturele omgeving), het aantal studenten voor een bepaalde richting enz. Er blijkt in ieder geval heel economies gedacht te zijn; Desondanks blijven de maatregelen de indruk wekken dat men vanuit de regering meer wil krijgen op de unief. (De afbraak van Vincennes, het ontslag van een linkse prof als Macciocchi enz.)

Wat dan ook te verwachten was gebeurde: er kwam reactie vanuit de studentenwereld. Deze reactie was vooral hevig in Grenoble (demonstratie tegen de uitwijzing van buitenlandse studenten) en te Amiens, waar van de vijftien specialisaties er twaalf moesten verdwijnen. De akties hebben van deze twaalf specialisaties er al

vervolg p. 5 ①

IS KINDERBIJSLAG STUDIEBEURS?

Nu de regeringspartijen in de clinch liggen om de laatste miljarden, die de budgettaire put moeten dempen, moet je wel gek zijn om een jeremiade over de achteruitgang in het stelsel van de studiefinanciering aan te heffen. Deze klagzang is echter niet nieuw. Reeds een kleine 10 jaar moeten de sociale afgevaardigden vaststellen dat de beurzen ontoereikend zijn. Wel nieuw is een hoeveelheid cijfermateriaal, die n.a.v. een op til zijnde verandering in de uitkeringstechniek in de minister-

MINVERMOGENDE GEZINNEN GETROFFEN

Deze wetenschap neemt niet weg dat de geplande max. beurs hoogstens 70.000 fr. zal bedragen. Voor de overige kosten moeten de ouders beroep doen op de kinderbijslag. Zelfs als je niet eens over het socio-vitaal-minimum inkomen beschikt wordt je dus veronder-

dochter ook nog de cheque van de kinderbijslag mee te geven naar Leuven. Wordt het schot tussen de kas voor studiebeurzen en kinderbijslag dus weggenomen?

NAAST BEREKENINGEN OOK BEDENKINGEN

Uitgerekend op dit ogenblik worden beschouwingen gewijd aan de

riële werkgroep studiefinanciering vrij kwam. De meest in het oog springende gegevens zijn inmiddels reeds gekend. Een studiejaar kost voor de korstudenten 120.000 fr. en voor de thuisblijvers 100.000.

De helft van de beursgerechtigden zijn ten laste van een gezin dat niet over een socio-vitaal minimum inkomen beschikt. Socio-vitaal-minimum dat door het Centrum voor Sociaal Beleid op 285.000 fr. in '78 werd geraamd voor een gezin met 1 kostwinner en 1 kind ten laste.

verloren eer van de democratiseringsgedachte. De Somer schrijft ze botweg af als een utopie. Terecht stelt hij dat de genomen maatregelen enkel de participatie van de middengroep ten goede kwam; de lagere socio-professionele categorieën nemen minder en minder deel. Dat er wel eens een verband zou kunnen zijn met de niet-indexering van de beurzen en de stij-

ging van de levensduurte komt blijkbaar in zijn hoofd niet op. Nieuwe besparingen zullen de scheve toestand zeker niet rechtzetten. Maar ook in de werkgroep zien nieuwe visies het daglicht. Attaché van het kabinet Calawaert, Ward Bosmans, stelt dat de democratiseringsgedachte gherdefiniëerd moet worden. Vooral de democratisering van de lagere onderwijs-

niveau's verdient aandacht. In het kader hiervan stelt het BSP-kabinet voor een hearing te houden over deze kwestie met alle belanghebbenden. Niet eens zo een slecht initiatief, maar zeker geen reden om onze gedachten samen met die van de planmakers te laten afglijden naar leningen voor hogeschoolstudenten, al dan niet gecombineerd met forfaitaire studietoelagen.

SOCIALE RAAD HEEFT GROTE VERANTWOORDELIJKHEID

De synthesnota van de ministeriële werkgroep is ter perse gegaan en de werkgroep studiefinanciering van Sociale Raad heeft een grote verantwoordelijkheid in de discussie hieromtrent. Nu de besparingen of sociale partners vlijmscherp tegenover

vervolg blz. 5 ②

RISICO'S VAN EEN RISICO-ANALYSE

Gorleben. "De rijkswacht als waakhond van zgn. staatsbelangen. Maar wie bewaakt onze belangen?"

vervolg van blz. 3

actieve straling van het ertsafval een op lange termijn veel groter gevaar voor de mensheid dan de afval van producerende kerncentrales. Het feit dat in België geen uranium gewonnen wordt en wel kerncentrales werkzaam zijn, betekent niet dat men de ogen moet sluiten voor de problemen die samenhangen met de ontginning van het uraniumerts.

De enige oplossing voor het probleem, zou stelt het gezaghebbend kernfysisch instituut in Los Alamos, bestaat erin het goede terug in de grond te steken. De nucleaire industrie heeft bij voorbaat echter al laten weten dat ze niet van plan is voor de kosten hiervan op te draaien. "Mocht ze hiertoe worden gedwongen, dan zou de uraniumproductie wel eens in gevaar kunnen komen."

In verband met het probleem van het kernafval dat de centrale verlaat, stellen de professoren dat er voldoende oplossingen bestaan. De bedoeling is het middelmatig radio-actief afval na een aantal bewerkingen (o.a. verglijzing) in stabiele geologische lagen op te slaan. Hierbij zullen in het komende decennium nog enige details van de technische problemen worden uitgewerkt, maar vooral zal op het politieke vlak een beslissing moeten vallen over de

plaats van de definitieve stockage. Aan deze details mag echter volgens deskundigen niet te licht getild worden. Zo stelde ir. Hoefnagels, Hoofdinспекteur bij het staatszuchtorgaan op mijnbouw voor een vorig jaar in Utrecht gehouden symposium over 'Geologie en de berging van kernafval' dat nog minstens een tiental jaar onderzoek nodig is voorleer er tot een verantwoorde berging kan overgegaan worden.

Dergelijk onderzoek zou dan moeten gedaan worden door een nieuwe wetenschapsstak, die een fusie zou zijn van de nu bestaande historische geologie en de mijnbouw. De eerste wetenschapsstak zou zich moeten bezighouden met de wijze waarop de voor dumping van kernafval bestemde aardlagen (in Nederland de Groningse zoutformaties) zijn ontstaan. De mijnbouw zou in het kader van dit onderzoek niet zo zeer moeten gericht zijn op de veiligheid op korte termijn wat tot nu toe primairde, maar op de geologische stabiliteit van het achterblijvende gesteente.

Opvallend is verder dat een ministerieel rapport, dat in dit verband in Nederland werd opgesteld, van de konklusies van ir. Hoefnagels (hij maakte deel uit van één van de adviescommissies die de regering hierbij assisteerden) helemaal geen melding maakt. De indruk wordt gewekt dat de politieke aandrang voor het vinden van een verantwoordelijke oplossing zo krachtig was dat het ministerieel rapport daarvoor werd gemodelleerd.

Welke zijn nu de omstandigheden waaronder uranium wordt ontgonnen? Een van de belangrijkste produktiecentra is gelegen in de Indianenreservaten in New Mexico (U.S.A.) De werkgelegenheid die op die manier voor de Indianen werd gecreëerd bleek niet enkel de werkloosheid te drukken maar ook de gemiddelde leeftijd van de Indiaanse bevolking. In 1965 overleden twee mijnwerkers aan longkanker. In 1970 waren er dit acht, in '74 achtien, in '75 vijftien.

Toen de Indiaanse gemeenschap in 1976 financiële compensaties eiste voor het geleden verlies ontkennd zowel de Amerikaanse overheid als de mijnbouwmachtspij elke verantwoordelijkheid. Naast deze "menselijke schade" is er ook de schade aangebracht aan het milieu. Naast de Chinese muur de Nederlandse polderwerker, is het mijnbouwgebied van New Mexico de enige menselijke realisatie die met het blote oog zichtbaar is vanuit de ruimte. Omdat hier zonder enige restrictie aan "mijnbouw" wordt gedaan wordt het landschap in een maanlandschap "omgetoverd". Indien hier op een menselijke manier tewerk werd gegaan, en de kosten hiervan in de uraniumprijs ingecalculereerd, dan zou de energieprijs ook wel de hoogte ingaan.

IS KINDERBIJSLAG STUDIEBEURS?

vervolg van p. 4

mekaar stellen, zal er bij de vakbonden weinig enthousiasme bestaan om het voor de verworven Uniefstudenten op te nemen. Aan dat verdraaide beeld hebben niet enkel de studenten en afgestudeerden schuld. Het zijn wel de studenten van nu die er wat aan kunnen verhelpen. In de eerste plaats zij die zich door hun afkomst met de laagste sociale groepen verwant weten.

Maar ook wie het recht op goedkoop onderwijs niet beperkt wil zien tot het middelbaar onderwijs kan onze rangen versterken. Onze eerste zorg is de financiële drampels wegwerken voor ieder die de wil en de capaciteiten heeft om verder te studeren.

Op basis van dit principe kunnen we ons met veel studenten verenigen en ook met delen van de vakbonden en de oude organisaties.

NIET OP GROTE POLITIEKERS REKENEN

Geens en Callewaert vechten op dit ogenblik een kleine schooloorlog uit. Hun eerste zorg is de belangen van hun zoon dienen en elektoraal verzilveren. Geen enkele regering die niet meer geld wil uittrekken voor de beurzen en de sociale sektor kan iets wezenlijks aan de situatie veranderen. De minister-adjuut hoeft zich daarvoor niet op zijn tenen te trappen te voelen. De energieke stap waarmee hij de grote aula van zijn universiteit verliet kan de waarheid niet verbloemen.

WIE IS HIER WEL BEVOEGD?

Deze vraag stellen de professoren van T.W. (A.T. 23 mei '80) t.a.v. de niet-technische aspecten van het kernenergieprobleem. Ze kennen zichzelf expliciet deze bevoegdheid niet toe.

Naar de kant van de psychologische repercussies toe, was dat echter hoger in hun artikel reeds duidelijk geworden. Daar schrijven ze dat de angst die er bij de bevolking t.o.v. kernenergie leeft, op rekening moet worden gebracht van de in de campagne tegen kernenergie gebruikte affiches met doodskisten (Bedoeld is de affiche: "Met kernenergie werk in eigen streek.") Het menselijk functioneren is gelukkig complexer als deze professoren het willen voorstellen. Aan de hand van berichten rond de kerncentrale in Harrisburg kunnen we wel illustreren welke gevolgen een ongeval als dat van 1979 op het psychisch functioneren van de wemmenen kan hebben.

Berichten over misvormde lammeren worden met grote koppen in de pers gepubliceerd. Bij kleine lichamelijke letsels wordt de vraag gesteld of het hier niet een gevolg zou zijn van de vrijgekomen radioactieve straling.

Ieder van ons is wel eens ongesteld. We schrijven dat dan gelukkig nog toe aan het feit dat we iets verkeerd hebben gegeten of iets teveel gedronken.

De mensen in Harrisburg daarentegen schrijven dit toe aan een hoeveelheid radioactieve straling die daar een jaar geleden vrijkwam. In feite komt dit neer op het niet langer op een adequate wijze voeling hebben met de realiteit. In de belevingswereld van deze mensen staat het

beoord "radioactieve straling" zo centraal dat dit de enige faktor is waaraan verandering bij zichzelf of in hun directe omgeving kan worden toegeschreven. Dit is, ons inziens, niet langer gezond psychisch functioneren.

Dit is echter een probleem dat zich niet enkel t.a.v. kernenergie stelt. Ook t.a.v. de "chemische industrie" en haar afvalproducten rijzen dezelfde vragen. Ook met betrekking tot dergelijke fenomenen kan er zich een angst ontwikkelen die elk ander motief tot handelen in de weg staat. Ik geef hier tot slot van deze excursus een erg veelzeggend citaat uit Haagse Post dat geschreven werd n.a.v. de Lekkerkerk affaire in Nederland. Ieder trekt zijn conclusie.

"In een van de zandbakken van de ruim opgezette en van veel kinderfaciliteiten voorziene nieuwbouwwijk zitten een jongen en een meisje van zeven, acht jaar te spelen. Ze graaien in het zand, gooien er handjes van in de lucht en kijken hoe het neervalt.

"Well", snaucht het meisje plotseling tegen haar partner. De verslaggever heeft het voorgaande gemist. "Niet" roept het jongetje terug. Het meisje pakt een handje zand, laat het door haar vingers ontsnappen en terwijl ze samen gefascineerd naar het vallende zand kijken zegt ze: "Ziet het niet maar het is er wel. Het zit in het zand en knipt door je vel. En dan ga je dood."

FRANSE UNIEFS

vervolg van blz. 4

drie kunnen terughalen. In Parijs daarentegen, waar in '68 de studenten toonaangevend waren voor de rest van Europa, bleek deze keer de reactie heel wat minder spektakulair en gevat te verlopen. Hier werden de demonstraties vooral ook bevestigd door zogenaamde "autonomen", die nergens bij aangesloten zijn en er vooral op aansturen reilen te schoppen. Niet de studenten of de linkse groeperingen, dan wel deze onafhankelijken hebben het roer in handen genomen. En dat wordt hen niet in dank afgenomen. Door hun hardhandig optreden distancieren de andere groeperingen zich steeds meer van hen, zodat actie voeren steeds moeilijker wordt, met een verdeelde groep. Elke actie die uit de hand loopt wordt op de nek van deze autonomen geschoven, zodat ze tot het zwart schaap van de beweging zijn gemaakt. Hierdoor is de studentenakte de wind uit de zeilen genomen. ...

Eén positief feit in de hele affaire is wel de rol van de kerk. Marokkaanse studenten die in Angers in hongerstaking waren gegaan tegen de richtlijnen van Bonnet-Imbert werden gesteund tot in het bisschoppelijk paleis van Angers, waardoor sommigen van hen in ieder geval het volgend jaar in Frankrijk zullen mogen studeren.

Al bij al blijft het de studentenbeweging in Frankrijk niet voor de wind gaan. Verdeeldheid en slechte organisatie zijn hiervan de hoofdoorzaken. ...

BRONNEN

LE MONDE: maanden juli, augustus en september

DE NIEUWE LINIE: 28 mei '80

LE NOUVEL OBSERVATEUR: 13-19 september '80

DE MORGEN: 4.9 '80

KERNENERGIE NOG GOEDKOOP

Een van de argumenten die de professoren nog hanteren is "dat onze economie en levensstandaard in het algemeen de prijs van de energie van het hoogste belang is. In tegenstelling met andere energiebronnen levert kernenergie goede garanties zowel wat betreft de kostprijs als veiligheid van bevoorrading en onmiddellijke beschikbaarheid." Als we de Limburgse mijnwerkers geen betere arbeidsomstandigheden hadden gegeven, d.w.z. ze tegen hongergehonen in het mijnstof hadden laten werken tot ze er, met stoflongen, bij neervielen, dan zouden de produktiekosten van steenkool niet zo hoog liggen. Op die manier zou steenkool beter kunnen concurreren met het uranium.

STUDENTENSPEECH

PERS REAGEERT VERDEELD

Behalve in De Morgen, De Standaard en Het Volk wordt in de Vlaamse kranten weinig aandacht besteed aan de inhoud van de studentenspeech, aan de herrie des te meer.

(De Morgen, 7/10/80)

"Bezuinigingen was het voornaamste thema van de toespraak van studentenvertegenwoordiger Meganck. Hij vergeleek het inkomen van de leden van het academisch personeel met dat van een alleenstaande steuntrekker van het OCMW en dat vonden een aantal hoogleraren zo ongepast dat zij opstapten. De overblijvenden poogden door middel van lawaai Meganck het spreken onmogelijk te maken. Voordat hij bepaalde examenpraktijken aan het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding aan de kaak kon stellen, ontam de rector hem het woord onder het voorwendsel dat Meganck zijn tijdsbesteding te buiten ging. Een aantal VU-mandatarissen protesteerden tegen deze gang van zaken en merkten achteraf op "dat het begrip academische vrijheid blijkbaar slechts geldt voor de academische overheid en niet voor anderen."

De Standaard publiceert de resolutie van de A.S.R. en wijst erop dat wat hier gebeurde "tien jaar geleden nog ondenkbaar was geweest: toen spreker Meganck de toegestane spreektijd overschreed, stond De Somer recht, nam hem het woord af

en gaf aan het Theo Mertens Kwintet de oepmaat voor de Vlaamse Leeuw." (7/10/80)

(Het Volk, 7/10/80).

"Als laatste kwam een slordig jongmens naar de tribune, die zagezegd de woordvoerder was van de studenten, die een geweldige contestatietoespraak hield. Hij had het o.a. over de academische elite die 125.000 fr. per maand verdient, wees naar de leden van de academische raad als "de 18 fraai versierde personen, die hier links van mij zetelen", handelde verder over de studie-beurzen, belastingontduiking, budget van de rijkszwaart en dies meer."

"Het Belang van Limburg, Het Laatste Nieuws vermelden enkel de passus over de hoge lonen van het A.P. - afgezien van de herrie natuurlijk."

De Gazet van Antwerpen spant de kroon. Niets over de inhoud, maar wel het volgende: "Toen de jongman erin slaagde de ene belediging op de andere te stapelen stonden een aantal aanwezigen ostantatief op, waaronder minister Gaston Geens en volksvertegenwoordiger Devlies." (7/10/80)

Al bij al is de belangstelling van de pers voor de inhoud van de speeches van de A.S.R. (en van het W.P.) vrijwel onbestaande.

ONDERWIJS: EEN BIJPRODUCT ?

Dit is de integrale weergave van de speech, die door de A.S.R.-vertegenwoordiger, Karel Meganck, op 6 oktober jl. niet volledig kon worden uitgesproken. De speech werd voorbereid op het studieweek-end van Kringraad en Sociale Raad (29 sept.- 1 okt.) en goedgekeurd na amendering en wijziging door de respectievelijke Algemene Vergaderingen, samen bijeen op 3 oktober.

Geacht heterogeen publiek,

U, die tot de academische elite behoort en 125.000,- frs en meer per maand verdient, U, die nog maar wetenschappelijk bent en het bijgevoeld met om en bij de 50.000,- frs moet stellen, U, die als arbeider uw kost U, die als arbeider uw kost verdient aan deze instelling en bij uw ongeschoolde collega's nog barema's moet betrouwen van nauwelijks 23.000 frs, Gij, die als student met of zonder beurs, met of zonder job, jaarlijks 120.000,- frs moet zien te vinden om uw studiekosten te betalen.

Indedaad geacht publiek, U bent zeer verscheiden; van daar die lange aansprektitel. Bovendien wordt die verscheidenheid onder U nog aangescherpt. Enige pittige details daaromtrent wilden we u toch niet onthouden. We wisten voor U uit te rekenen dat elk van de 18 fraai versierde personen, die hier links van mij "zetelen" vandaag een aanvang maken met het verdienen van hun jaarlijkse 156.000,- frs. zitpenningsger.

Voor deze zitting alleen al zou dit dus kunnen betekenen de ronde som van ...14.167,- frs.. Een alleenstaande aan het OCMW trekt 8.000,- frs. per maand. Ten titel van vergelijking...

Wij durven er echter wel op te rekenen dat naaste reeds vermelde zuur verdiende centjes; bij sommigen van U, dames en heren van het academisch personeel, nog andere, vaak moeilijk te ontdekken inkomsten, uw dagelijkse boterhammen van de nodige kaas voorzien.....

Wat wij hieromtrent te belijden hebben, wordt ons, studenten in een enkele cursus-gods-

dienst" bijgebracht. Welke houding wij hiertegenover moeten aannemen wordt ons in geen enkele cursus moraal filosofie meegedeeld. Hoeveel dit aan de gemeenschap kost wordt in geen enkele cursus 'economie' voorgerekend. Of dit misschien de geringe waardering van de man in de straat voor de universiteit bewerkstelligt, vertelt ons geen enkele cursus 'sociologie'. En of dit de dames en heren aanzet tot creativiteit vertelt ons geen enkele cursus "onderwijsbeleid". Zelfs in de "hedendaagse geschiedenis" doet geen verhaal de ronde dat dit reeds veel te lang duurt.

Daarom hebben we getracht hierover iets te leren uit de studentenakties, die wij sinds de zestiger jaren hebben gekend. Nergens hebben we een blijk van goedkeuring gevonden voor deze gang van zaken. Integendeel zelfs! Zo was bijv. 2 jaar geleden nog de kwestie van de hoge pensioenen van professoren en andere bevoorrechten in deze maatschappij, en hun wriemelen en wroeten voor het behoud ervan een duidelijk punt van ongenoegen voor de studenten.

Wat echter nog veel sterker naar voren kwam uit de akties zoals deze tegen de leningen, tegen de niet-indexering van de beurzen, de laattijdige uitbetaling, de verhoging van de inschrijvingsgelden, was het streven van de studentenbeweging naar gratis onderwijs onder één of andere vorm.

O.a. hierover wilden we het graag iets uitgebreider hebben. Mat held en houdt dit gratis onderwijs voor de studenten in? Vooreerst is er de sociale sector, die nu al 20 jaar door de wet is erkend en voor studenten de mogelijkheid schept om

goedkoop gehulpsvest te worden, gratis medische, juridische en sociale bijstand en goedkope maaltijden te verkrijgen.

Anderzijds hebben de studie-beurzen tot doel voor iedereen, die dat wil en er de capaciteiten voor heeft, universitaire studies aan te vatten en deze in menswaardige omstandigheden tot een goed einde te brengen.

Wat de sociale sektor aangaat, zou men kunnen stellen, dat hier in het verleden - mede onder impuls van de studentenbeweging - de goede weg opengegaan.

En tot het einde van de 'golden sixties' kon ook de ontwikkeling van de studiefinanciering de hoop op een democratisch toegankelijk onderwijs doen oplossen in de harten van menig rechtgeaard burger in dit land. Wij menen echter te mogen onderstellen dat de periode van hoogconjunctuur - zoals men dat graag in hoggeleerde gezelschappen als dit noemt - die de gehele na-oorlogse westerse economie kenmerkte, de gulheid van de Belgische overheid "wat" in de hand heeft gewerkt. Zo was de geest van de wet op de studiebeurzen van 1954 er l van demokratisering, van gelijkheid in kansen en van sociale ontvoeding.

De periode van economische crisis echter, doet vele al even rechtgeaarde burgers vermoeden dat die geest er tevens een was van koude berekening, van economische noodzaak en investering in voordien onaanbeoorde lagen grijze materie. En inderdaad, de recente ontwikkelingen waarvan studenten mede getuige zijn, lijken dit vermoeden te bevestigen. Nu de Belgische staat meer dan genoeg kaders maent te hebben opgeleerd voor het onderzoek en de industrie, voor het onderwijs en voor het staatsapparaat, lijken de voorheen zo bezongen idealen van democratiseringen individuele emancipatie als aanzet tot groepsaanpak, en van reëlekanselijkheid, als zeepbellen uit elkaar te spatten.

Tekorten in de sociale sector konferteren ons dit jaar met verhoging van de huurprijzen in de universitaire residen-

ties, en ook de verhoging van de ALMA-prijzen staat op de agenda.

Op het vlak van de studiefinanciering wordt stap voor stap, en dit al sinds een tiental jaren de weg van gratis onderwijs in omgekeerde richting bewandeld.

Opeenvolgende regeringen schrieken terug voor een echte herverdeling aan de bron, een fiscale herverdeling met andere woorden en willen de kollektieve voorzieningen meer en meer door de gebruiker laten betalen. Het ziet er dan ook naar uit dat de invoering van de "10.000" slechts de voorbode is geweest van verdere zelffinanciering van de sociale sectoren. Nu reeds legt de universitaire overheid zich hierbij neer en heeft geen bezwaren geopperd tegen de gedeeltelijke financiering van de sociale sector met de inschrijvingsgelden. Eenvolgende verhoging van de inschrijvingsgelden, ook als zij onder het mom van "solidariteitsbijdrage" wordt ingevoerd en gespreid wordt volgens de inkomens, kan om die reden moeilijk onze goedkeuring wegdragen.

Dat vooral de minder begoede lagen van de maatschappij de dupe zijn van deze evolutie naar buitenlands onderwijs, moet voor iedereen wel klaar zijn. We kunnen nauwelijks van een verworven recht spreken als we vaststellen dat 55% van de beursstudenten ten laste zijn van een gezin dat het sociaal-vitale minimum ontbeert. Het zal ons niet beletten dit aan de kaak te stellen.

Is gratis onderwijs misschien een luxe-voorstel in deze tijd van crisis en besparingen?

De gevallen regering had hierop ezker "ja" geantwoord: ze zag immers duidelijk in wat het tekort op de sociale zekerheid van 29 miljard al niet aan offers in dit land zal kosten ...

Het een zelden geziene zin voor verantwoordelijkheid gaf ze dan ook aan de zeepp en margarine de plaats "die hen toekomst" bij de luxeproducten, maakte ze het invaliden en gepensioneerden steeds moeilijker, en indexeerde ze de belastingsschalen niet, waardoor mensen met een karig inkomen

in een hogere schaal terecht-komen. Jammer genoeg verloor ze hierbij meestal uit het oog de vraag naar het minimumlevensniveau waarop een burger in België recht heeft.

Maar wellicht is ook dit een luxe-vraag in een crisisperiode, waarin drastisch moet bespaard worden. Het zal voor ons een politiek wonder heten als een volgende regering het op dit punt beter zou doen... En in dergelijke wonderen geloven wij al lang niet meer.

Maar toch, ook de ASR, de Algemene Studentenraad vindt dat er moet bespaard worden. Temeer daar wij vernemen dat in België per jaar voor 200 miljard frank aan belastingen ontduken worden, en dat 100 miljard daarvan "op rekening komt" van de 10 % rijkste Belgen. Het zou goed zijn als de volgende regering zich eens grondig bezon over efficiënte maatregelen om meer van dit enorme bedrag te recupereren dan de geplande 15 miljard.

Verder vragen de studenten zich ook af of het geld dat gestopt wordt in het ijverig speuren naar en veroordelen van mensen op grond van valse beschuldigingen wanneer ze ijveren voor democratische eisen - wat sommigen onder ons vorig jaar aan den lijve ondervonden hebben - niet beter kon besteed worden aan het invoeren van maatregelen die dit ijveren overbodig Het verhogen van de effectieve van de rijkszwaart tot 20.000 man en een budget van 12,1 miljard voor deze publieke milioenen 1980 maken ons inziens

tie voor 1980 maken ons inziens geen deel uit van zulk een beleid....

Besparen kan, ook aan de universiteit! Wij willen dan ook langs deze weg de toekomstige regering beloven dat wij, indien ze de lonen van de professoren fors wenst aan te pakken, niet op straat zullen komen, tenzij dan om onze sympathie te betuigen.

We willen de regering ook verklappen dat aan deze universiteit, in het kader van de concurrentieslag tussen de universiteiten, geregeld prestigeprojekten uitgewerkt worden, die de belastingbetaler veel geld kosten. Zo stelden bijv. de studenten een tijdje geleden

voor.....
 Hier werd de speech tot (Ieders?) spijt onderbroken met de medeling van de rektor dat het academiejaar officieel geopend werd, met Vlaamse Leeuw en alles erop en eraan. Iedereen zong natuurlijk luidkeurig mee (krijg nu niet de verkeerde idee dat dit bedoeld was om protest te overstemmen). Maar... tot Ieders vruilde (misschien staat deze "Ieders" niet op dezelfde personen als die eerste "Ieders") wisten wij het vervolg van deze speech op de kop te ekkhen. N.v.d.a. .... om een cafetaria in te richten in Heverlee. Geplande kostprijs: 800.000,- frs. Het idee werd door de universiteit overgenomen en groeide in haar meer ontwikkelde hoofd uit tot een "Kampuscentrum". Geraamd kostprijs: 50 miljoen. Als men deze zaken overschouwt, geacht heterogeen publiek, en men bedenkt dat nog maar een klein deeltje van wat kon aangehaald worden aangehaald is, moet men toch tot de vaststelling komen dat solidariteit in deze tijd van crisis moet mogelijk zijn. Solidariteit dan wel van hen, die het nog zeer breed hebben, met hen die het zwaarst getroffen zijn.

In dit licht staat de eis van gratis onderwijs, nl. naar het gewallen van financiële drempels die deelname aan het hoger onderwijs belemmeren, als een rechtvaardige eis naast vele andere, zoals die naar een volwaardig minimum levensniveau voor iedereen.

We zijn er ons van bewust dat dit enkel mogelijk zal zijn, als heel wat onrechtvaardige toestanden van de baan worden geruid.

We hebben, geacht heterogeen publiek, het tot nu toe gehad over het gratis onderwijs. We zouden nu graag een ander probleem aansnijden nl. dat van de organisatie van het onderwijs aan de universiteit. Er is het voorbije jaar nogal wat te doen geweest rond het probleem van studiedruk. Ernstige en genuanceerde studies hebben geleid tot de ongenueanceerde konklusie dat zich overal een tendens tot studieverzwaring aftekent.

Andere studies, die al even ernstig en genuanceerd zijn, wijzen op de nefaste gevolgen van deze toegenomen studielast.

We wisten al lang dat de lichamelijke gezondheid van de student tijdens de examens ondermijnd wordt. Maar ook de geestelijke gezondheid van de student blijkt allesbehalve rooskleurig te zijn. Aan de hand van de zgn. Delftse vragenlijst kwam studentendokter Manu Bracke tot de bevinding dat 27,3 % van de eerste licentiestudenten aan de K.U.L. tot de psychisch bedreigde groep behoorden. Als men vaststelt dat 27% van de derdejaarsstudenten psychisch minder gezond is, denken we dat de arbeidssituatie van de student dringend in vraag moet gesteld worden.

We zijn overigens de mening toegedaan dat de negatieve gevolgen van de studiedruk zich niet alleen op medisch-psychologisch vlak situeren. De pedagogische gevolgen zijn zo mogelijk nog rampzaliger. We kunnen gerust stellen dat een verdere toename van de studiestof automatisch resulteert in een minder grondige en een minder kritische verwerking en kennis ervan. We kunnen ons vragen stellen over de pedagogische opvattingen van de heren en dames professoren, die meer belang hechten aan het aantal bladzijden dan aan de inzichtelijke verwerking. We gebruiken het woord "pedagogische opvattingen". Moeten we echter niet veeleer spreken van pedagogische misvattingen?

We kunnen nog een stap verder gaan en ons bezinnen over de gevolgen van de studielast op het sociaal en menselijk engagement. Wat zal er geworden van de vitaliteit of zoals sommige professoren het graag uitdrukken het jeugdig enthousiasme, de jeugdige edelmoedigheid, waarvan de studentenbeweging meermalen blijk gaf? Zal de toekomstige student nog de mogelijkheid hebben om zich aan de zijde van de sociaal en economisch zwakkere scharen als zijn leven beheerst wordt door studie, examens en diploma's? Tenslotte kunnen we ons afvragen in welke mate een groeiende studielast ook niet een toe-

nemende sociale selectie betekent. Er zal niemand van dit hooggeleerd gezelschap een tekenintje behoeven om te snappen dat een bijnaar zwaarder doorweegt op de beurs van de minder-begoede gezinnen.

Tot zover enkele negatieve gevolgen van de groeiende studiematerie op medisch-psychologisch, pedagogisch en sociaal gebied.

We kennen echter ook de argumentatie van de pleitbezorgers van deze wildgroei. In de meest schrikwekkende kleuren schildert men ons het spookbeeld van de nivellering van kennis. Hierop willen we in alle duidelijkheid stellen dat ook wij geen partijgangers van de nivellering zijn. Wij willen het wetenschappelijk niveau van onze opleiding niet omlaag halen. Niet de moeilijkheidsgraad, niet de verbetering van de kwaliteit, maar de toename van de kwantiteit is één van de belangrijkste factoren van de studiedruk. De wereldvreemde ballast die mijnenver afstaat van de sociale realiteit en soms zelfs van de wetenschappelijke actualiteit! Denken we maar even aan de aggregatieopleiding, waar

blijkbaar meer belang wordt gehecht aan wat de Grieken meer dan 2000 jaar geleden op het vlak van de pedagogie dachten, dan aan de problemen van de scholieren waar bv. een leraar Frans mee gekonfronteerd wordt als hij/zij les geeft in het technisch onderwijs. We zouden nog twee andere factoren willen aanstippen.

Ten eerste: de pedagogische inefficiëntie, zeg maar onbekwaamheid van bepaalde professoren die erop uit zijn hun vak, hun terrein uit te breiden zonder rekening te houden met de globale opleiding. Hoeveel professoren zijn er niet die, om rektor De Somer even te parafrazeren, het onderwijs als een bijproduct beschouwen? Begrijpelijk trouwens als alleen de onderzoeksprestaties en niet de onderwijsprestaties in rekening gebracht worden bij een mogelijke promotie.

Ten tweede: Het evaluatie-systeem waar het slikken en spuwen - examens nog steeds hoogtij viert, is van die aard dat de arbeidsbelasting in de examenperiodes haast ondraaglijk wordt. Evaluatiesystemen waar de nadruk minder eenzijdig op het memoriseren komt te liggen

zouden hier een aanzienlijke verbetering kunnen betekenen. We hebben, geacht heterogeen publiek, uitvoerig gepraat over de problematiek van studiedruk, omdat we binnen de Algemene Studentenraad aanvoelden dat het hier een algemeen probleem betreft, dat de individuele verschillen tussen studenten en fakulteiten overstijgt. Tegenover dit fenomeen voelt de individuele student zich onmachtig. Het onderwijs proces gebeurt voor het grootste deel buiten hem om. Hij heeft geen inspraak bij het bepalen van de hoeveelheid van de stof, zoals hij trouwens ook geen inspraak heeft bij het bepalen van de inhoud van de cursus.

Deze onmacht wordt door de student het scherpst gevoeld tijdens het examen. Het afgelopen jaar heeft weer eens getoond welke hoogten de professorale willekeur kan bereiken. We richten nu speciaal het woord tot één van U, met name professor Vrancken. Mevr. Vrancken - wij hopen dat

U hier aanwezig is. U heeft het nl. nodig geoordeeld bij het afnemen van examens een grondig perfectionisme aan de dag te leggen dat in schrift contrast staat met de verregaande slordigheid waarmee U uw pedagogische taak, lesgeven m.a.w., waarmaan. Daarbij stoort het U blijkbaar niet dat een ongemene groot aantal meisjesstudenten eerste licentiate kinestherapie slachtoffer werden van uw zeer persoonlijke stijl, en vooral wetenschappelijke opvattingen! Ons stoort het wel! De Algemene studentenraad steunt dan ook ten volle de sportkto- en kinestudenten die deze zaak aanklagen en duidelijk alternatieven stellen.

We hadden dan ook willen eindigen met een oproep aan de overheid om een democratische bestuurlijke structuur te scheppen die een einde maakt aan dergelijke vormen van academische vrijheid, die ontarda is in academische willekeur. Samen met een aantal gerechtvaardigde besparingen vormt dit het huiswerkje dat we de geachte leden van deze academische senaat wilden meegeven... Geacht heterogeen publiek, zoals gebruikelijk werden ons, studenten bij deze plichtige academische opening een vijf à zestal minuten toegestaan om naast de professoren en het wetenschappelijk personeel, een toespraak tot U te richten. Zoals gebruikelijk hebben wij deze vijf à zes minuten dankbaar benut.

Wij moeten het echter betreuren dat een vierde geleiding aan de niversiteit nl. die van het Administratief & Technisch personeel, nog steeds de toegang tot dit spreekkanaal niet heeft verkregen. Het moet evenwel voor iedereen duidelijk zijn dat deze mensen hun specifieke problemen hebben die best wat ruchtbaarheid mochten krijgen. Ziet het heden er voor hen niet rooskleurig uit, de toekomst ziet er zo mogelijk nog somberder uit... In naam van de A.S.R. kan ik het administratief & technisch personeel dan ook verzekeren dat wij hen graag hier op het spreekgestoelte zagen verschijnen, en meer nog: dat zij kunnen rekenen op steun wanneer ze aan deze universiteit de solidariteit opeisen van de dikst betaalden met de heel wat minder betaalden.

Ik dank U.
 In naam van de A.S.R.
 Leuven, 6 oktober 1980

DE DIALEKTIEK VAN EEN REKTOR

EEN VROUW IN AKADEMISCHE RAAD ?

Spectaculair aan de speech van het wetenschappelijk Personeel was minder de (traditionele) inhoud dan wel de persoon die hem voordroeg: Martine Deboosere, een 25-jarig lid van het tijdelijk W.P. (afdeling toegepaste linguïstiek).

Artistiek en wetenschappelijk begaafd, zeer actief in de W.P.-vereniging LOVAN en in de ondernemingsraad, hield ze een geestige toespraak waarin het W.P.-eisenpakket voor de toekomstige rektorkandidaten werd uiteengezet. Behalve de eisen die specifiek zijn voor deze geleiding, valt ons daarin op hoe ook het W.P. verveeld zit met de medebeheersstructuren en op dat stuk niet beter af is dan de studenten.

Het aantal vrouwelijke studenten is snel toegenomen, het aantal W.P.-ers van die sexe is niet onbetekend, en zelfs telt de universiteit enige vrouwelijke professoren, die niet zonder

merites zijn. Alleen waar het op inspraak aankomt schijnt deze evolutie niet te worden gevolgd. Zover het geheugen van Veto reikt is er nooit een vrouw op het spreekgestoelte van de Akademische Senaat verschenen, laat staan in de Akademische Raad of de Raad van Beheer - een primeur dus voor het W.P., die misschien zal maken dat hun speech als een historische gebeurtenis in de annalen van de K.U.Leuven zal blijven opgetekend. Intussen blijft zelfs de regering progressiever dan de K.U.L. op het vlak van de emancipatie van de vrouw. Maar ook de studenten mogen hier de hand in eigen boezem steken.

B.N.L.

WAT DE SOMER NIET DURFDE ZEGGEN... MAAR SCHREEF

In tegenstelling tot de A.S.R., die openheid verkiest, schuift De Somer zijn scherpere uitspraken onder de tafel door. Van de gehouden speech bestaat immers een uitgewerkte versie, die met de nodige standing wordt gepubliceerd. En daar staan de dingen minder omfloerst in. Een paar uittreksels.

ad numerus clausus ad de welzijnsstaat

"De niet gelimiteerde toegang tot de geneeskundige studies en tot het arts-beroep is de bijzonderste oorzaak van de overconsumptie van medische zorgen en voor de uitbreiding van de alternatieve geneeskunde, die haar inspiratie gaat zoeken in archaische en irrationele praktijken. Deze toestand dreigt dramatisch te worden voor onze volksgezondheid en voor de financiële toestand van de verzekeringsorganen wanneer de 10.000 studenten geneeskunde, thans in opleiding, over een zevental jaren de 13.000 artsen met praktijk zullen vervoegd hebben." (p.12)

"Een regeling van de toestrooming naar het hoger onderwijs en een beperking van de toegang tot sommige studierichtingen is niet te vermijden." (p.13)

"Sinds de tweede wereldoorlog kwam een uitgebreid net van sociale voorzieningen tot stand: vergoedingen voor werkloosheid, kinderbijlagen, ziekteverzekering, onderwijs voor iedereen en overal, later ook culturele centra, sportaccommodaties, enz. Men droomde van een maatschappij waarin elkeen, van de wieg tot aan het graf, verzekerd zou zijn tegen alle risico's en tevens de gelegenheid zou krijgen om zijn capaciteiten volledig te ontplooiën. Dat geloof in wat nu is gebleken een mythe te zijn, heeft niet lang stand gehouden. De apocalyptische voorspellingen van gezagsdragers uit de politieke en economische wereld, de teloorvang van zoveel bedrijven, een werkloosheid waarvan de werkelijk

ke omvang wordt weggemoffeld door kunstgrepen zoals de steun aan niet-leefbare industrieën en de oprichting van een tijdelijk kader voor tewerkstelling, de schuldenlast van heel wat officiële instellingen, zijn zoveel bewijzen dat te veel wel zijn de basis van onze welvaart kan aanvreten. Wij moeten terugkeren naar ons vertrekpunt en ervoor zorgen dat ons land welvarend kan voortleven." (p. 14-15)

doelgerichtheid van onze opleidingen

"Het aantal lesuren dat aan een departement wordt toevertouwd, is immers richtinggevend voor het budget en het aantal personeelsleden, en dus onrechtstreeks ook voor het onderzoekspotentieel. Dit alles heeft voor gevolg dat leeropdrachten worden versjaerd in hun geheel ofwel in stukken gesneden, dat er nieuwe worden gecreëerd, alleen met de bedoeling aan jonge vorsers het inkomen, de titel en het aureool te bezorgen, voorbeelden aan degenen die onderwijzen. Om dezelfde redenen worden nieuwe studierichtingen gecreëerd en licentiediploma's afgeleverd van wetenschappelijke specialiteiten of subspecialiteiten, die eigenlijk moeten thuis horen in het postgraduaat." (p.16-17)

Zo lees je het ook eens bij iemand anders.

ONDERZOEK : EEN BIJPRODUCT ?
DE SOMER HUMORIST

De Somer heeft gevoel voor humor. Zeggen dat de KULeuven het prima doet en er dus tijd blijft voor het schrijven van een "reflectie"; daarin uitstellen hoe slecht de zaken gaan; en uiteindelijk vlotjes besluiten dat zijn toespraak niet handelde over de dagelijkse beslommeringen omdat "wij het nog goed stellen" - dat is humor. Maar deze humor kan niet verbergen dat de rektor eens te meer een wolk proefballonnen de lucht inzond waarvan we de tribulaties maar beter van nabij kunnen volgen.

ZORGWEKKENDE FINANCIEN

Gloobaal ziet de rektor de KULeuven met een toenemend financieringstekort geconfronteerd. Besparingsmaatregelen door de oplopende begrotingstekorten, een daling van het aantal studenten, en een verschuiving in de studiekeuze van de meer naar de minder gesubsidieerde richtingen zullen de universiteit veel geld kosten. De Somer schetst enkele factoren die een invloed kunnen hebben op de financiële toestand. Een betere verdeling van de kredieten tussen Frans- en Nederlandstalige universiteiten, een intomen van de "intolerante houding" van "bepaalde vrijzinnige Vlamingen" - die de concurrentieslag bevorderen en rationalisatie verhinderen - en tenslotte, maar essentieel, het uitbouwen van "de universiteit van de tachtiger jaren... een universiteit in nulgroei." Gegeven de stagnerende economie, aldus de rektor, zullen prioriteiten moeten worden gelegd en zullen sommige activiteiten moeten beperkt worden om de expansie van andere te bevorderen.

MAATSCHAPPELIJK NUT

De universiteit van de tachtiger jaren. Met De Somers adagio dat de gemeenschap geen geld moet stoppen in ondernemingen die geen nut hebben kan iedereen het eens zijn. Maar wat is dan juist het maatschappelijk nut van de universiteit? De Somer verdedigt hier twee stellingen die hij met elkaar verbindt.

Onderwijsfailliet

(1) Het maatschappelijke nut van de universiteit ligt niet langer op de eerste plaats in haar onderwijsstaak. De democratiseringspolitiek van de jaren '50 en '60 heeft veel studenten naar de univer-

siteiten gebracht, maar niet de kansengelijkheid gereïseerd en nog minder de "collectieve emancipatie" van de lagere socio-professionele categorieën. Wel is deze politiek verantwoordelijk voor forse spanningen tussen onderwijs en arbeidsmarkt. De gevolgen daarvan zijn een kwalitatieve onderverdeling van universitair gediplomeerden en de verdringing van lager gediplomeerden door hoger gediplomeerden (in minder gekwalificeerde jobs). Met alle frustraties vandien. Met de BTK-projecten voor pedagogen, psychologen, sociologen, zoals ook met de geneesheren en andere overschotten is het nu bovendien zover gekomen dat de studiekeuze van minderjarigen de noden van de maatschappij bepaalt (parafraze van p. 12-13). De wanorde is zo groot dat een regeling niet mag uitblijven.

Onderzoek prioritair

(2) Tegenover de chaos die de relatie tussen onderwijs en arbeidsmarkt op dit moment kenmerkt, en die het onderwijs eerder disfunctioneel dan functioneel maakt, staat de tweede functie van de universiteit: doen aan (fundamentele) research. In plaats van multinationals aan te trekken en met geleende know-how te produceren, moet de regering in eigen research investeren. Enkel "een nieuw industrieel apparaat, gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek" biedt perspectieven voor een oplossing aan de economische crisis. Nochtans wordt Wetenschapsbeleid als ministerie momenteel niet aan serieus genomen en worden de universiteiten op Nationale Opvoeding gekazerneerd. Subsidies voor onderzoek zijn grotendeels afhankelijk van de onderwijsfunctie - de studentenaantallen - en niet van het maatschappelijke belang van de betrokken richting. Het dure positief-wetenschappelijke onderzoek wordt bovendien over teveel instellingen versnip-

perd. De Somer merkt tenslotte op dat de universiteit wel diensten levert maar er niet het krediet voor krijgt. De universiteit moet bij contractresearch kunnen optreden als volwaardige partner, als zelfstandige onderneming.

MANAGEMENT VAN EEN UNIVERSITEIT

Een ander wordt duidelijker als men De Somer bekijkt als manager van een bedrijf: de onderwijssektor wordt minder rendabel. Minder studenten, minder toelagen. Teveel afgestudeerden op de arbeidsmarkt. Met het failliet van de democratisering is het maatschappelijke aanzien en nut van de universiteiten fel gedaald. En daarmee ook de bereidheid tot subsidieering. Je moet de klant kunnen overtuigen het vertrouwen in de onderneming bevestigen. Daarom, haalt de researchfunctie naar boven, beklemtoont daarvan de economische

opportunity, druk erop dat "het universitair onderwijs slechts zijn eigen karakter en doelmatigheid kan behouden voor zover het zich differentieert van de andere onderwijsvormen en onderwijsmethodes." (p.19) en je hebt een redelijk onderhandelingspakket om naar de financiers te trekken. Het afbouwen van de onderwijssektor wordt gekompenseerd door hogere inschrijvingsgelden, het onderzoek wordt aan de "beroepsscholen" onttrokken (nu gaat de evolutie de andere richting uit) en wordt aan de universiteiten geconcentreerd. En verkocht. Meteen kreëren je twee duidelijk onderscheiden onderwijsniveaus: "beroepsscholen" en "universiteiten". We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat De Somer hier uitgaat van een zeer liberaal onderwijsmodel.

WISSELGELD

Uit deze plannen komen de studenten naar voren als wisselgeld. Uitspraken als "de universiteiten zijn geen onderwijsinstellingen

zoals de andere en hoogleraren zijn niet op de eerste plaats leraars, zelfs niet op een hoger niveau" (p.17) zijn geen valabel antwoord op het recente streven naar onderwijsverbetering zoals die plaatsvindt onder de vorm van enkeltes naar doceercontract en studiedruk, door het propageren van betere onderwijsvormen of door het bepleiten van een degelijke lerarenopleiding. Integendeel, ze zijn een aanmoediging voor die professoren die zich weinig aan hun studenten gelegen laten en een ontmoediging voor de lovenswaardige individuen die hun onderwijsstaak ernstig nemen. Als De Somer deze universiteit in de jaren tachtig ziet, kijkt hij wel ver terug in het verleden.

Aktie. Minister Geens verlaat voortijdig de plechtigheid.

PERSMEDEDELING

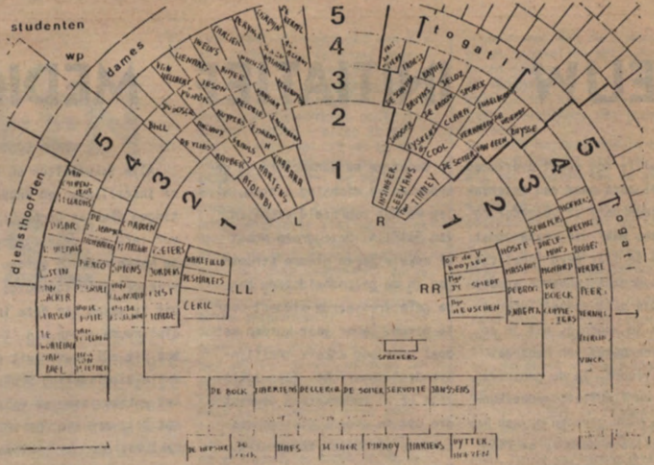
Woordvoerder van de studenten mond gesnoerd.

Bij de opening van het academiejaar aan de K.U.Leuven trad karel Meganck, voorzitter van Sociale Raad, op als woordvoerder van de studenten. In scherpe bewoordingen hekelde hij de hoge lonen en de pensioenen van de professoren in deze krisistijd. Daartegenover stelde hij de ontoereikende studiebeurzenpolitiek en de buitengewoon lage inkomens van zowat de helft der ouders van de beursstudenten.

Een en ander was de professoren en aanwezige eminenties te veel. Enkelen, waaronder Minister Geens verlieten de aula. Toen de academici met de voeten begonnen trappelen, brak rector De Somer de speech af en hief de Vlaamse Leeuw aan. Een groot deel van het professorenkorps viel graag in.

De Somer verantwoorde zijn optreden door te zeggen dat de student over zijn spreektijd ging, die 7 minuten bedroeg. Zelf sprak hij ruim drie kwartier lang.

De A.S.R. protesteert met klem tegen het machtsmisbruik van de rektor. *Het is de eerste maal dat een woordvoerder van de studenten bij deze gelegenheid op dergelijke grove wijze de mond werd gesnoerd.*

In deze hemelse tempel, het Walhalla van de K.U.L., zitten de goede engelen ("togati") dichtter bij God de Vader dan de slechte ("studenten").

V.l.n.r. vice-rector Servotte, rector De Somer, algemeen beheerder Declercq, Mgr. Maertens (KULAK), groepsvoorzitter De Bock. De foto is genomen kort nadat de studentenvertegenwoordiger het woord werd ontnomen. De bestuurlijke top van de K.U.Leuven zet zich in de houding voor het zingen van de Vlaamse Leeuw.

NIEUW INITIATIEF MEDICA "Neen aan de wapenhandel,

Is het jullie nog nooit overkomen dat je wel eens naar een interessante bijeenkomst of vergadering wilde gaan, maar die miste omdat je gewoon te laat werd ingelicht. In het zo drukke Leuvense studentenwereldje gaat zoveel interessants aan je voorbij, dat je er gewoon geen benul van hebt dat ze plaatsvinden. In de centrale raad van de faculteit geneeskunde is het plan gerezen om een interdisciplinair team op te richten. Dit met de primaire doelstelling om informatie door te spelen tussen de verschillende faculteiten en studierichtingen.

Praktisch betekent dit, dat wanneer een of andere activiteit door een bepaalde faculteit of school op touw wordt gezet, dit naar de andere disciplines zou doorgespeeld worden (waar, hoe, wanneer, wat, ...) via de respectievelijke tijdschriften van de studierichtingen.

Omdat 'informatie' echter zo'n breed spectrum onderwerpen omvat, zou deze interdisciplinaire groep zich voornamelijk bezighouden met de gezondheidszorg in 't algemeen en de eerste-lijnsgezondheidszorg in 't bijzonder.

Omdat we nu eenmaal in de geneeskundige richting zitten, willen we het voorbeeld aanhalen van Palfijn. Deze groep poogt al enkele jaren nieuwe stromingen in de gezondheidszorg aan de geïnteresseerde student door te geven. Ieder jaar worden met doel voor oog enkele "Palfijn-avonden" ingericht. Zeer zeker zijn er al onderwerpen geweest die ook de andere niet-geneeskundige studenten aanspreken. Maar : hebben ze er weet van ?

Dit alles kadert enigzins in de lijn die het Medica-praesidium dit jaar wil volgen, nl. de student geneeskunde uit zijn (ongewild) isolement halen en hem kennis laten maken met andere (niet-) universitaire richtingen die later in de gezondheidszorg - ook eufemistisch "welzijnszorg" genoemd - een even essentiële rol te vervullen hebben.

Alle faculteiten en scholen of instellingen en andere richtingen die van dicht bij of van ver iets met de gezondheid (szorg) te maken hebben, worden dan ook vriendelijk uitgenodigd om deel uit te maken van deze interdisciplinaire groep. In 't begin zou dit dus louter uit een informatie-uitwisseling bestaan; is het enthousiasme er echter (why not ?), dan kan ons inziens heel wat meer bereikt worden ; zo kan een innige samenwerking tot een 'samen inwerken' leiden. Eén vraag schiet me nog te binnen : kan zo'n initiatief nog wortel schieten in het gestuste studentenwereldje ? ...

Verdere informatie of voorlopig contactadres :
Fons Mertens, H. Geeststr. 33/1c
Marc Calmeyn, Drinkwaterstr. 14 (Leuven)
Namens Medica,
Fons Mertens
Marc Calmeyn

Omschakeling wapenindustrie"

NEEN AAN DE WAPENHANDEL

Dit jaar gaan we het 4de werkjaar in met het Leuvense regionaal comité tegen de Belgische wapenhandel. De weg naar de vrede lijkt geplaveid met schone slogans maar in werkelijkheid wordt je geconfronteerd met een keiharde realiteit, waar je, als individu, machteloos tegenover staat. Het militair-industrieel complex ontkracht je zomaar niet met een gebedje voor de vrede of met enkele slogans en betogingen. Er moeten alternatieven aangeboden worden. Wel ja, alternatieven, daar streven wij naar en we hebben er zowaar enkele, zij het op korte of lange termijn.

De twee eisen van het comité zijn alternatieven.
- De eis van parlementaire controle werd sinds het parlementair jaar 74-75 telkens opnieuw ingediend maar de wetsvoorstellen zijn helaas nog niet op de spreektafel beland, hoe fel we er ook op aandringen.
Nochtans is deze eis haalbaar maar het is duidelijk dat de politieke wil ontbreekt.
- Onze tweede eis van het oprichten van een commissie die de omschakelingsmogelijkheden van een wapenindustrie naar een vredesindustrie moet bestuderen, is nu ook geprofileerd in wetsvoorstellen ingediend door Kuipers e.a. (1979-1980).
Ondertussen heeft het comité

in samenwerking met vakbondsafgevaardigden uit de betrokken bedrijven een boek samengesteld : "Van zwaarden naar Ploegijzers. De omschakeling van de wapenindustrie." In dit boek wordt ingegaan op vragen als : Kan die waanzin nog wel gestopt worden ? Waarom moet de wapenindustrie omschakeld worden ? Is dat economisch haalbaar ? Welke ervaringen heeft men hiermee in het buitenland ? Hoe groot is het omschakelingsprobleem in België ? Onder welke voorwaarden moet dat gebeuren ? En hoe moet dat concreet voor F.N. bijv. ? ...

Je kan je natuurlijk nog verder informeren over de problematiek van de Belgische wapenhandel. Hiervoor kunnen we je verwijzen naar het Zwartboek, dat je zeker en vast kan inleiden in de problematiek. Nu hebben we weer een dossier samengesteld, nl. een parlementair dossier met de verschillen de wetsvoorstellen, interpellaties, debatten en ook de verschillende standpunten van de partijen.

Je kan de Belgische wapenhandel echter nog verder kaderen binnen de internationale wapenhandel, hiervoor verwijzen we je naar de verschillende publicaties van Pax Christi Vlaanderen.

Al deze informatie bieden we ook aan in onze infostand, die je altijd kunt aanvragen voor op infomarkten. Verder zijn wij bereid om een infovond te komen verzorgen met videomontage of met dia's en bespreking. Om de twee maanden verschijnt er ook de nieuwe krant van het comité waarin we ook meer informatie i.v.m. het comité doorspelen. Dit is wat wij naar jou toe kunnen doen. Wat kun jij nu doen ?

Je kunt ingaan op onze vraag je te informeren. Informatie heb je nodig om je een mening te kunnen vormen, om een standpunt te kunnen innemen. Je kan ons vragen om de beschikbare informatie op een meer gestructureerde en samengevatte manier over te brengen op een infovond. Je kan het ook ludiek aanpakken via het stellingenspel met de wapenposter die een vieraal verwerkingsmogelijkheden bevat. Of je kan ook een rollenspel bij ons verkrijgen.

Daarbuiten zijn er nog andere mogelijkheden om met ons mee te werken. Wij staan open voor iedereen die zijn handen uit de mouwen wil steken. Er is werk voor iedereen, zeven dagen lang, 52 keer per jaar. We hebben gevarieerd werk van praktische klusjes tot administratieve taken. Ook creatieve zoekers kunnen wij gebruiken om ludieke acties te bedenken. Kortom, bij ons is er nog werkgelegenheid genoeg. Dus als je interesse hebt om actie te voeren tegen de Belgische wapenhandel ben je bij ons op het juiste adres. 't is gerust eens binnen.

Namens het actiecomité
L. Dauwen
Vaartsstr. 29
3000 Leuven
016 / 23 36 57

DE ZAAK VRANCKEN

DE FEITEN

De feiten : De inhoud van haar practicumvakken voor de meisjes komt niet overeen met het corresponderende theoretisch dat door een andere prof gegeven wordt. Daardoor zijn er heel wat misverstanden op het examen met alle gevolgen van dien. De jongens kennen dit probleem niet. Zij krijgen immers datzelfde practicum van een andere docent. Bovendien is Mevr. Vrancken dikwijls afwezig of komt ze te laat in haar practicum alhoewel een ernstige begeleiding onontbeerlijk is. Aggregaatsstudenten moeten de lessen verzorgen met gezien hun onvoldoende theoretische en professionele vorming onverantwoord is. Enkele studenten die op alle andere vakken een voldoende cijfer krijgen, zitten bij Vrancken opgescheept met een E of een F. Enkele cijfers ter illustratie : afgelopen academiejaar zaten er 64 meisjes in eerste 11c kine. Daarvan 57 tweede zit waarvan er 20 maar even - tjes 33 gebuisd werden. In deze cijfers speelt de kwotering van Vrancken een aanzienlijke rol. Er werden dit jaar dus 52% van de meisjesstudenten tegengehouden en dit in eerste licentie !

RESULTAAT

RESULTAAT : LANGS ALLE KANTEN IS ER PROTEST LOS GEKOMEN. BEOZOEK AAN DE VICERECTOR, BRIEVEN NAAR PROFESSOREN EN DOCENTEN, PRIKAKTIE BIJ DE OPENING VAN HET ACADEMISCH JAAR WAT TEN DELE VERDOELD IS DOOR EEN UITSTEKEND GEORDINEERD EN GEORGANISEERD STAMP- EN BRULSPEL VAN DE ZEER VOORNAME HEREN PROFESSOREN, PAMFLETTEN.

Al deze uitingen van protest zijn woensdag in de beruchte 'sportzak' verenigd tot een geplande en overlegde actie. De vergadering werd bijgewoond door meer dan 50 kinesotherapeuten in spe (als Vrancken het belieft). Veel belangstelling dus. Daar is dus een actiecomité samengesteld met alles erop en eraan (krisiscentrum inbegrepen). Besloten werd massale info te geven aan alle sportkotters (kine + l.o.), dit ondersteund door prikkaties. Deze acties zijn bedoeld om de betrokken docenten te laten voelen dat de studenten nog altijd meer van plan zijn dan enkel praten. Ook deze docenten zullen een pamflet in hun bakje krijgen zodat zij de kans hebben te reageren.

De inlichtingscampagne wordt besloten met een algemene volksvergadering waar over eventuele verdere maatregelen zal gestemd worden (donderdag 16 oktober).

Wij zijn blij dat de studenten van kine hun zaak in handen genomen hebben en hopen dat dit een aanzet kan zijn om het onderwijs niet meer als een bijproduct te beschouwen in ons universitair wetenschappelijk wereldje.

PAX CHRISTI VLAANDEREN REGIO LEUVEN

In januari 1980 werden in Leuven de fundamenten gelegd voor een regionale werking van een Pax Christi-kern. De daarop volgende maanden werd er naar de Goede Vrijdag actie toegewerkt. Er werd een informatieavond ingelgd over de Belgische wapenhandel en op die avond werd er een motivering en verantwoording gegeven van de Goede Vrijdag actie. Deze actie mogen we wel bekijken als een eerste succesrijke actie van Pax Christi Leuven. De manifestatie bracht een 200-tal mensen (waaronder opvallend veel religieuzen) op straat voor een stille tocht.

Het is duidelijk dat men vooral naar die actie heeft toegewerkt want nadien stonden de examens voor de deur en werd het enthousiasme wat gemilderd. Maar we zijn toch niet bij de pakken blijven zitten en hebben blijven vergaderen. Ook voor het academiejaar 1980 - 1981 wil Pax Christi zich wat integreren in de studentenwereld om samen met studenten en met studentenverenigingen de aandacht op een aantal problemen te vestigen.

Pax Christi Leuven heeft hiervoor alvast een startvergadering vastgelegd op

21 oktober 1980
20.00 uur in
Berlotstraat 10
Iedereen welkom
Kontaktadres: Huize Effeta
Paul Laus
Fr. Lintstraat 122
3000 Leuven
tel: 016/ 22 70 33

VETO OP ELKE WOENSDAG 20.30-21.30 SCORPIO

men waagt zich ook wel eens aan een eigen toneelproductie, een tentoonstelling en god weet welke creatieve ideeën er nog tussen twee bladzijden cursus en hoogborrelen, om hier en daar zelfs een heuse werkgroep niet te vergeten.

Hierover informeren de cultuurfgevaardigden elkaar; niet louter om wat promotie voor hun activiteiten te maken, maar meer nog om ideeën uit te wisselen, die -in variatie- door een andere kring kunnen overgenomen worden. De vrijgestelden kunnen hierbij praktische informatie en raadgevingen doorspelen. Maar de algemene vergadering heeft afgelopen jaar bewezen dat ze nog andere pijlen op haar spreekwoordelijke boog heeft.

Zo nam het initiatief om enkele gezamenlijke projecten op stapel te zetten; zo werden om kleine werkgroepen ideeën samengestouwd én uitgewerkt én op de planken gebracht als "Louvain-les-Bains", een "Poëziegebeuren" en een centraal Open Podium. Iets dergelijks wordt ook voor dit jaar gepland (zie o.a. Stuc-voor-Stuc oktober).

Tot voor kort was in 't Stuc Kultuurraad de belangrijkste organisator in het studenten (en Leuvense) milieu wat culturele activiteiten betrof, zowel op het gebied van werkgroepen als van producties. Dit leidde wel eens tot de oprisping dat de Kultuurraad alle initiatief onneemt aan kringen en verenigingen om gelijkaardige manifestaties op te zetten. Het tegendeel lijkt echter waar. De indruk bestaat inderdaad sterk dat Kultuurraad in de letterlijke zin van het woord de "animator" is geworden op het Leuvense culturele vlak.

Op een of andere manier is de smaak er o.a. bij kringen in gekomen om zich te wagen aan andere dan de meer traditionele ak-

het praktische verloop ervan. Het gaat hierom: fotografie, zeefdruk, pottendraaien, weven, gitaar, salondansen, dansexpressie en Afrikaans tambourspel. Indien kringleden zich geroepen voelen om een van die cursussen te volgen, nemen zij contact op met hun cultuurfgevaardigde. Als een kring een eigen werkgroep wil opzetten, kan zij voor praktische informatie en financiële hulp bij Kultuurraad aankloppen.

Vanuit programmatie wordt ongeveer maandelijks gezorgd voor een overzicht van aanbiedingen in diverse genres (toneel, pop, folk...), met een aantal praktische informaties. Daarin wordt meteen aangestipt wat Kultuurraad zelf interesseert om centraal te organiseren. Een kring kan dan op eigen houtje een optreden organiseren, met

andere kringen de handen in elkaar slaan, of samen met Kultuurraad schein gaan voor een centrale voorstelling (de "koproduktie").

Zo brengt Germania, binnen haar toneelreeks, in oktober het "Onafhankelijk Toneel" voor het publiek, een groep die bij Leuvense toneeliefhebbers zo'n beetje aanzien werd als het huisgezelschap van 't Stuc. En samen met de Muziekhistorisch Kring organiseert Kultuurraad in november een jazz-optreden.

Heel de formule staat nog wat in de kinderschoenen en de resultaten moeten nog een beetje afgewacht worden. Maar als het enigzins meezit, is het evenwicht gevonden en vindt deze Leuvense universiteitsstad alleen maar baat op cultureel animatievlak.

KULTUURRAAD KONKREET

Tussen de beschouwende artikels, waarmee in vorige Veto begonnen werd, toch ook even aandacht voor de concrete werking van Kultuurraad. Want zei Iemand niet dat het geloof zonder de werken dood is ?

De afgelopen drie jaren hebben wel duidelijk gemaakt voor Kultuurraad dat het niet zo eenvoudig is de basistaken voor haar werking vlot tot uitvoering te brengen. Hoe kan je het evenwicht vinden tussen enerzijds de studentenwerking en anderzijds de centrale "vernieuwende" culturele werking. Met vallen en opstaan is Kultuurraad hier tot een oplossing gekomen, die vorig jaar al vruchten heeft afgeworpen en dit jaar nog bijgeschafd werd.

TWEE TERREINEN

In vorige bijdrage werden de bedoelingen uitgelegd van de "centrale werking": activiteiten (in werkgroepen en programmatie) die openstaan voor de individuele belangstellende. Er wel even op wijzen dat de concrete uitwerking van zowel werkgroepen als programmatie niet enkel berust bij enkele bevestigde geesten, maar dat eenieder die hiertoe zijn / haar steentje wil bijdragen, eraan kan meewerken via de zgn. "adviesgroepen" (verdere info: bij Kultuurraad).

Het andere terrein is dus de kringwerking: het werken naar, met en voor de studenten in de faculteitskringen, of andere studentenverenigingen. Hiervoor ligt de verantwoordelijkheid bij de cultuurfgevaardigden in de algemene vergadering, daarbij - waar nodig - techring, daarbij - waar nodig - technisch geassisteerd door de verantwoordelijken in Kultuurraad van werkgroepen en programmatie.

tiviteiten. Verzoeken in die richting sijpelden bij Kultuurraad binnen.

Het was echter materiëel, organisatorisch en deels financieel onmogelijk om hieraan volledig tegemoet te komen binnen de huidige werking van Kultuurraad (werkgroepen en programmatie) werden een aantal activiteiten overgedragen naar de kringen. Daarbij werd/wordt wel rekening gehouden met wat kringen over het algemeen (organisatorisch en financieel) aankunnen.

Door de werkgroepen-verantwoordelijken van Kultuurraad werden een achttal cursussen opgesteld, die door kringen overgenomen kunnen worden. Hierbij werd gezorgd voor een begeleider, een lokaal en financiële tussenkomst. Als een kring besluit om een van die werkgroepen over te nemen, staat zij zelf verder volledig in voor

LEZERSBRIEF

Zellik, 2 september 1980

Beste redactie,

Hierbij gevoegd vindt U een kopie van een aangetekend schrijven dat ik tijdens de examenperiode ontving.

Een klein woordje uitleg dringt zich blijkbaar op: In maart 1980 is men naast ons gestart met de bouw van een woonhuis. Op vrijdag 13 juni waren de stukadoors aan het werk. Een transistorradio stond aan

het raam met de volume knop op het maximum. Ik heb toen gevraagd om die radio wat zachter te laten spelen. Naar mijn mening was dat een billijke vraag. De stukadoors hebben zich verontschuldigd en de radio wat zachter gezet. Dit aangetekend schrijven. Van begrip en sociaal gedrag gesproken!

Met vriendelijke groeten,
Christian DE CONINCK

Vilvoorde, 17 juni 1980

Betreft: vastgesteld feit op 13 juni 1980

In de namiddag van 13 juni 1980 betrad uw zoon de woning in aanbouw, gelegen: Laarbeeklaan 49 1730 Zellik

Daar deze persoon het recht NIET heeft deze woning te betreden, en er orders uit te delen aan het werpersoneel, zal bij herhaling inmiddelelijk klacht ingediend worden bij de rijks-wacht.

Mocht er schade vastgesteld worden in of aan de woning, dan zal de getuigenis opgeroepen worden van de werkmensen, die kunnen bevestigen dat de hierboven genoemde persoon het huis binnendringt zonder de toelating van de eigenaar en zonder medeweten van de architect, die het toezicht heeft op de werken.

Hoogachtend: de eigenaar
DE BOECK JOSEPH

HET REUZEVERHAAL
VAN ATLAS
DE 4.000.000.000
WERD HEM TE
VEEL

GRIEP? LIEFST NIET!

Iedereen weet nu stilaan dat alleen door een inenting griep kan voorkomen worden. De vaccinatie moet echter tijdig gegeven worden. Dan hebt u 80% kans om de griep niet door te maken.

Zoals elk jaar kan u zich laten vaccineren op het medisch centrum voor studenten, Bogaardenstraat 1. Er wordt gevaccineerd op 2, 5 en 7 november 1980 van 12 tot 13 u en van 18 tot 19 u.

De inschrijvingsformulieren worden verspreid langs de jaarverantwoordelijken. Ook kunnen deze formulieren op het centrum zelf afgehaald worden.

Voor een goede organisatie van deze vaccinatie moeten de inschrijvingsformulieren ten laatste op vrijdag 24 oktober op het centrum binnengebracht worden.

Verdere informatie kan telefonisch bekomen worden op het nummer 234921, studentenvoorzittingen- vragen naar het medisch centrum voor studenten.

WERELDWINKEL

Wereldwinkel zoekt nog mensen die willen meewerken. Ga gewoon eens naar: Tiensestraat 140 hier te Leuven

REISWINKEL

Taxistop lanceert een nieuw initiatief, dat een originele vakantieformule, hoofdzakelijke geselecteerd uit buitenlandse aanbiedingen en vroeger niet verkrijgbaar op de Belgische markt, wil bieden aan iedereen die zich "jong voelt".

Opening op maandag 29 september. Open alle werkdagen van 13.00 tot 19.00 uur.

Adres: Onderbergen 51

9000 Gent

Tel.: 091 / 23 41 54

WOONVORMEN VOOR FYSISCH GEHANDICAPTEN

DAPTEN

Aan de hand van een reeks groepsgesprekken, georganiseerd door Ecker-Ik, wordt getracht belangstellenden bewust te maken van het woonprobleem voor fysisch gehandicapten en er ook concreet aan te werken.

Deze cyclus gaat door in het TOEMEKA-huis, Muntstraat 50, iedere maal om 20.00 uur, en kost 60 fr. per avond of 150 fr. voor de reeks.

Data: 30 sept., 7 okt., 14 okt.

Kontaktaressen:

-Jos Brems, Maria Theresia 36

tel.: 23 01 22

-Louis Debruyne, Blijde Inkomststr. 115

tel.: 23 96 92

TENTOONSTELLING J.-L. GOFFART

In kunstgalerij Embryo, Justus Lipsiusstraat 20 Van 19 sept. tot 19 okt. dinsdag tot zaterdag: 14 - 18 u zon- en feestdagen: 11 - 13 u

STADSPOPPENTHEATER

Zondag 26 okt. De schat van Karbonkel door Marionettentheater Kallemoeie III uit Oostende.

Toegangskarten zijn te bekomen aan de ingang van 't Kersouwe. Toegangsprijs:

25 frank voor kinderen en CJP

30 frank voor volwassenen

vermindering voor groepen.

ZONDAGMIDDAGCONCERTEN

Zondag 26 okt. om 11 uur in de gotische zaal van het stadhuis te Leuven:

Maria Sprimont, klavier

Luz Leskowitz, viool.

Toegangskarten zijn vooraf te bekomen op de stedelijke discotheek, L. Vanderkelenstraat 28 te Leuven en, voor de aanvang van het concert aan de ingang van de zaal.

WERKGROEP BIJZONDERE JEUGDZORG

Werkgroep bijzondere jeugdzorg organiseert een ontmoetingsdag voor opvoed(st)ers, jongeren, ouders, paramedici, sociaal assistenten, geïnteresseerden... onder het thema: het kind in de instelling: de ouder in de kou? op zat. 8 nov. van 9U30 tot 21U30 in het stuc te Leuven.

V.O.N.

De vereniging voor het onderwijs in het nederlands organiseert haar jaarlijkse conferentie die doorgaat te Oostmalle op 30 en 31 oktober. Volgende thema's komen aan bod: taalbeschouwing op de basisschool, thematisch taalonderwijs, gericht schrijven en spreken, waardenverduidelijking. Alle inlichtingen en inschrijvingen bij: L. Vlamincx, Camille Huysmanslaan 84, 2020 Antwerpen, tel. 031 / 37 18 69.

ROZEKRUISERS GENOOTSCHAP VZW

Rozekruisers genootschap Lindenlei 9 Gent organiseert in de stedelijke voordrachtzaal, Leopold vander Kelenstr. 30 te Leuven enkele voordrachten.

14 oktober 1980

"Onthechting en innerlijk leven"

28 oktober 1980

"Over het wachten op de verlosser"

11 november 1980 om 20 uur

"De klassieke taal van de veerman"

25 november 1980 om 20 uur

"Het ontstaan van de Bijbel".

VROUW EN KRISTENDOM

Discussies rond dit thema, vertrekkend van een boekbespreking: op 23 okt., 6 nov., 27 nov., 11 dec. en 15 jan.; telkens om 20 u. Kontaktadres: Roos Maes, Jan Stasstraat 2 tel.: 22 78 06 elke werkdag tussen 16 en 17u30

11 11 11 LEUVEN

11 11 11 Leuven steunt Nicaragua. Op 8 en 9 november kunt u met uw steun bijdragen tot de verwezenlijking van een project rond alfabetisering.

meer info: Johan Clarisse Wereldwinkel Tiensestr. 140

RODDEL

Blote Lut heeft een fiets gepikt en toen Isabelle bij haar in bed kroop, mocht ze er eens meerdien. Wie van diezelfde voordelen wil genieten (bed en fiets), wend u tot de redactie.

sportkalender

13 tot 25 oktober

Kursus SPORTVALSCHERMSPRINGEN door F. Adams, hoofdmonitor BLOSO. Elke avond theoretische opleiding. Eerste sprongen te Schaffen. Inlichtingen: Sportschietariaat (tel 23 38 51) Bijeenkomst maandag 13 oktober 19u30 in de Cafeteria van het Universitair Sportcentrum.

22 oktober van 14 tot 23 u

OPENDEURDAG in de sporthal van het Universitair Sportcentrum. Alle informatie over: alpinisme, diepzeeduiken, kayak, roeien, speleologie, valscherm-springen, windsurfen, zeilen en zweefvliegen.

22 oktober 14 tot 18 u

VOLLEYBALTOERNOOI voor heren in de grote zaal van het Universitair Sportcentrum. Voor Vlaamse universitaire centra en instellingen van universitaire niveau.

14 november

13^e STUDENTENMARATON in omgekeerde richting: Antwerpen - Leuven

L A Y
O U T

Geen reden echter om victorie te kraaien. Het kon nog veel beter, vooral wat de organisatie betreft. Wat er immers deze keer gebeurd is, ondanks planning en wat weet ik nog al meer, is dat de lay-out-mensen ook het tikwerk groten-deels voor hun rekening hebben moeten nemen. En dat viel niet zo mee.

Daarom deze, als een artikel vermomde oproep. Voor de volgende Veto's gaan we, als er genoeg vrijwilligers zijn, als volgt te werk:

Om de twee weken op een dinsdag is er 'een definitieve redactie. Daarna komen de layouters even bijeen en stellen een lijstje op van de te tikken teksten en de te plakkeren titels. Vervolgens een tijdschema waarin aan al de mensen die willen tikken, en we hopen een tweetal ploegen van een tiental man samen te stellen die om de maand de zaak klaren, een viertal uur of minder toebemeten wordt, aangelang er machines en mensen vrij zijn. Iedereen wordt dezelfde avond dan nog op de hoogte gebracht van wat hem de volgende dag te wachten staat, zodat hij eventueel tijdig op de permanentie kan verwittigen als er iets het tikken in de weg staat in de loop van de dag.

De donderdag wordt er dan gewoon gelay-out, en dat kan dan erg vlot verlopen, omdat er geen tijdrovend werk meer te doen valt, zoals bv. het titelzetten. Op die manier is de Veto elke twee weken tijdig klaar zonder dat iemand zich roff moet werken. Maar... daarvoor zijn er vrijwilligers nodig, heel veel zelfs, want het is voor een beperkt aantal mensen een bijna onmogelijke zaak om alles op poten te krijgen gedurende een jaar. Als je dus wat kan tikken of iets dergelijks, al is het maar voor een paar uur op de maand (wat in feite al voldoende is) dan ben je van harte welkom.

Je kan je naam opgeven bij de permanentie van het stuc of eventueel, als je in de buurt woont, op Vaartstraat 56 (vraag naar Pieter). Vermeld ook precies wanneer je, vooral 's woensdags, kan komen. (Ook 'smorgens mag je komen tikken, daar is echt niets tegen). Tot kijk.

Ons programma: progressief maar menselijk!

ASR-INFOFODAG

22 OKTOBER

IN ALMA II

- INFOSTANDS DOOR STUDENTEN- EN

AANVERWANTE ORGANISATIES MET

ANIMATIE

- MEETING :

EISENPLATFORM VAN DE

A.S.R.

- GRATIS OPTREDEN VAN DE GROEP

SCOOTER

- FUIF